

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “หัวใจมหัศจรรย์”

PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “MIRACLE HEARTS”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการถ่ายภาพ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “หัวใจมหัศจรรย์”

PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “MIRACLE HEARTS”

นายพงษ์เสถียร เงาประเสริฐ

Mr. PONGSATIEN NGAOPRASERT

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่..... 11 ธ.ค. - 2561

(รองศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมสถานดี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “หัวใจมหัศจรรย์” PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “MIRACLE HEARTS”
ชื่อ	นายพงษ์เสถียร เงามประเสริฐ
รหัสประจำตัว	57020400
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์กิตติชัย เกษมสานต์

บทคัดย่อ

คนแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไป หน้าที่ของช่างภาพคือการถ่ายทอดความเป็นตัวของแบบออกมาให้ได้มากที่สุด ซึ่งในงานภาพถ่ายบุคคลที่ชื่อว่า หัวใจมหัศจรรย์ ข้าพเจ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับประวัติตลอดจนแนวคิดการทำงานของแอนนี่ ไลโบวิทซ์ (Annie Leibovitz) ช่างภาพที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก ในด้านการถ่ายภาพบุคคล ที่มีแนวคิดและตั้งเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ออกมาได้อย่างชัดเจน ซึ่งควรแก่การศึกษา ทำให้ข้าพเจ้าได้ทราบแนวคิดและวิธีการทำงาน โดยผลงานชุดนี้ นำเสนอแนวความคิดในเรื่องของแรงบันดาลใจ จากความทิวผลภาพ ของนักกีฬาทีมชาติคนพิการ โดยศึกษาเอกลักษณ์และข้อมูลจริงจากผู้ถูกถ่าย แล้วนำไปสร้างเป็นภาพร่าง เพื่อนำไปพูดคุยกับแบบและขออนุญาตถ่ายภาพ โดยอัดขยายขนาด 16 x 23 นิ้ว จำนวน 16 ภาพ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่สนใจทั้งทางด้านเทคนิคการถ่ายภาพต่างๆ และ สาระเกี่ยวกับกีฬาคนพิการรวมถึงแรงบันดาลใจจากศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ ที่อยู่เบื้องหลังทุกความสำเร็จของข้าพเจ้าตลอดมา ตั้งแต่ข้าพเจ้าเกิดจนวันที่ประสบความสำเร็จในชีวิต พวกท่านคือบุคคลที่ข้าพเจ้ายกย่อง และ รักที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า

สมาคมนักกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมนักกีฬาคนพิการทุกสมาคม
โค้ชนักกีฬา และ นักกีฬาที่เป็นแบบทุก ๆ คน

อาจารย์สาขาวิชาถ่ายภาพทุกท่าน ทั้งอดีตและปัจจุบัน ที่กรุณารับข้าพเจ้าเข้ามาให้ความรู้ และ ให้โอกาสข้าพเจ้า
ได้พัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการและการเข้าสังคม

คณะอาจารย์ภาคนิเทศศิลป์ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ สอนความรู้ให้กับข้าพเจ้า
ครูดีมี โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ที่เปิดโอกาสให้ผม ได้ทำชุมนุมถ่ายภาพขึ้นในโรงเรียน และ เป็นที่ปรึกษาด้าน
การถ่ายภาพตลอดมัธยมที่ผ่านมา

สัปบุริส ทรัพย์เมือง (พี่ฟ้า) ที่คอยสนับสนุนผลักดัน ให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจและความคิด พร้อมกับนำพาไปในมุม
ต่างๆของวิชาชีพนี้ พร้อมทั้งดูแลปัญหาและเป็นที่ปรึกษาในหลายๆด้านที่ผ่านมา

เอกภาพ ชีระมณี (พี่วิป) ที่มอบความรู้ และ การใช้ชีวิตรวมถึงทัศนคติที่จุดประกายความดีงาม ให้ข้าพเจ้าได้รอบรู้
และใช้ชีวิต อย่างมีสติทุกๆก้าว

เพื่อนๆ และรุ่นน้องรุ่นพี่ทุกคน ที่ให้แรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิตที่นี่ และอยู่เคียงข้างกันมาโดยตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ โครงการศึกษาภาพถ่ายบุคคล “หัวใจมหัศจรรย์”	1
แนวความคิดของของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขั้นตอนการทำงาน	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 วิเคราะห์ศิลปิน และ ข้อมูลการทำงาน	3
วิเคราะห์ศิลปินต้นแบบ แอนนี่ โล โบวิทซ์	3
ประวัติ	4
วิเคราะห์แนวความคิดงานภาพถ่าย	8
ข้อมูลการทำงาน	13
การถ่ายภาพบุคคล (Portrait Photography)	13
คนพิการ	13
สมาคมนักกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	14
นักกีฬา และ ชนิดกีฬาที่นำเสนอภาพถ่าย	15
บทที่ 3 แนวความคิดสร้างสรรค์ผลงาน และ ขั้นตอนการทำงาน	17
แนวความคิดการถ่ายภาพ	17

	หน้า
แนวความคิดสำหรับแต่ละบุคคล	18
บทที่ 4 ผลงานจริง	51
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	67
ประวัติผู้เขียน	69
บรรณานุกรม	70

ก.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 Annie Leibovitz	3
ภาพที่ 2 Lennon and Yoko Ono	4
ภาพที่ 3 Whoopi Goldberg	5
ภาพที่ 4 ภาพจากหนังสือ Vanity fair 1/3	6
ภาพที่ 5 ภาพจากหนังสือ Vanity fair 2/3	6
ภาพที่ 6 ภาพจากหนังสือ Vanity fair 3/3	7
ภาพที่ 7 Michael Johnson	8
ภาพที่ 8 Magic Johnson	9
ภาพที่ 9 Serena and Venus Williams	10
ภาพที่ 10 ผลงานภาพถ่าย Fashion Studio Group 1	11
ภาพที่ 11 ผลงานภาพถ่าย Fashion Studio Group 2	12
ภาพที่ 12 ผลงานภาพถ่าย Fashion Studio Group 3	12
ภาพที่ 13 ภาพร่าง อัญชญา เกตุแก้ว	19
ภาพที่ 14 ภาพร่าง อัญชญา เกตุแก้ว	20
ภาพที่ 15 ภาพร่าง พนม ลักษณะพร้อม	22
ภาพที่ 16 ภาพร่าง พัชธยา เทศทอง	24
ภาพที่ 17 ภาพร่าง สายสุนีย์ จีระนะ	26
ภาพที่ 18 ภาพร่าง รุ่งโรจน์ ไทยนิยม	28
ภาพที่ 19 ภาพร่าง เกวลิน วรรณมณฑล	30
ภาพที่ 20 ภาพร่าง เฉลิมพงษ์ พันธุ์	32
ภาพที่ 21 ภาพร่าง วันชัย ชัยวุฒิ	34
ภาพที่ 22 ภาพร่าง บัญชา สีนคำอ้าย	36
ภาพที่ 23 ภาพร่าง อำนวย เวชวิฐาน	38

ภาพที่ 24 ภาพร่าง เอกสิทธิ์ จุมเจริญ	40
ภาพที่ 25 ภาพร่าง พงศกร ชุมชัย	42
ภาพที่ 26 ภาพร่าง กิตติกร บัวดี	44
ภาพที่ 27 ภาพร่าง ปัญญาวุฒิ คุพันธ์	46
ภาพที่ 28 ภาพร่าง กิตติไกร ใจศิลป์	48
ภาพที่ 29 ผลงานภาพถ่าย อัญชญา เกตุแก้ว	51
ภาพที่ 30 ผลงานภาพถ่าย อัญชญา เกตุแก้ว	52
ภาพที่ 31 ผลงานภาพถ่าย พนม ลักษณ์ะพริ้ม	53
ภาพที่ 32 ผลงานภาพถ่าย พัทยา เทศทอง	54
ภาพที่ 33 ผลงานภาพถ่าย สายสุนีย์ จีระนะ	55
ภาพที่ 34 ผลงานภาพถ่าย รุ่งโรจน์ ไทยนิยม	56
ภาพที่ 35 ผลงานภาพถ่าย เกวลิณ วรรณมุล	57
ภาพที่ 36 ผลงานภาพถ่าย เกลิมพงษ์ พันภู	58
ภาพที่ 37 ผลงานภาพถ่าย วันชัย ชัยวุฒิ	59
ภาพที่ 38 ผลงานภาพถ่าย บัญชา ผืนคำอ้าย	60
ภาพที่ 39 ผลงานภาพถ่าย อำนวย เวชวิฐาน	61
ภาพที่ 40 ผลงานภาพถ่าย เอกสิทธิ์ จุมเจริญ	62
ภาพที่ 41 ผลงานภาพถ่าย พงศกร ชุมชัย	63
ภาพที่ 42 ผลงานภาพถ่าย กิตติกร บัวดี	64
ภาพที่ 43 ผลงานภาพถ่าย ปัญญาวุฒิ คุพันธ์	65
ภาพที่ 44 ผลงานภาพถ่าย กิตติไกร ใจศิลป์	66

บทที่ 1

บทนำ

โครงการศึกษาภาพถ่ายบุคคล เรื่อง “หัวใจมหัศจรรย์”

Portrait Photography Titled “Miracle Hearts”

แนวความคิดของโครงการ

ความมหัศจรรย์ของพลังจากหัวใจคนพิการ ที่ใช้ร่างกายซึ่งไม่เท่าเทียมกับคนธรรมดาทั่วไป แต่กลับมีพลังในใจที่ผลักดันพวกเขา ให้เป็นได้ถึงนักกีฬาทีมชาติไทย สิ่งที่เราเชื่อว่ามีมากกว่าคนธรรมดาทั่วไป มีเพียงความทุ่มเทพากเพียรกับพลังจากหัวใจของพวกเขาเท่านั้น จึงเป็นบุคคลที่ควรค่าแก่การเป็นต้นแบบและชื่นชม หัวใจมหัศจรรย์ ของพวกเขา เพื่อใช้เป็นพลังใจ และ กระตุ้นตนเองในการใช้ชีวิตให้คุ้มค่าต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการถ่ายภาพบุคคล จากศิลปินต้นแบบ (Annie Leibovitz) ทางด้านการตั้งตัวของแบบ
2. ศึกษาวิธีการสร้างชุดภาพถ่ายบุคคลของนักกีฬาคนพิการ

ขั้นตอนการทำงาน

1. นำเสนอหัวข้อ เพื่อให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการทำโครงการ
2. นำเสนอรายละเอียด และ อ้างอิง ประเด็นศึกษาเพื่อประกอบทำศิลปนิพนธ์
3. นำเสนอข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติมพร้อมตัวอย่างที่ถ่ายแล้วบางส่วน
4. ส่งตรวจความคืบหน้าของงานและผลงาน
5. ส่งผลงานสมบูรณ์ สรุปลงศิลปนิพนธ์

ขอบเขตของโครงการ

ถ่ายทอดความเป็นตัวตนของนักกีฬาคนพิการทีมชาติไทย จำนวน 16 ภาพ ขนาด 16 x 23 นิ้ว โดยสื่อถึงความเป็นนักกีฬาของตัวแบบเป็นหลัก และ แสดงออกถึงความพิการของแต่ละบุคคล พร้อมกับประเภทกีฬา จำนวน 13 ประเภท ที่เป็นอาชีพของแบบแต่ละบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดทางเทคนิค

- ถ่ายภาพบุคคลเป็นภาพขาวดำจำนวน 16 ภาพ อัดขยายขนาด 16 x 23 นิ้ว
- โชแสดงธรรมชาติในการถ่ายทำ
- ปรับแต่งโทนและแสงผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Adobe Lightroom) และ (Adobe Photoshop)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สำหรับข้าพเจ้า – ได้ถ่ายทอดอารมณ์ของแบบผ่านศิลปะปั้นต้นแบบและภูมิใจที่ได้ส่งต่อพลังใจผ่านชิ้นงานศิลปนิพนธ์

สำหรับนักศึกษา - ได้เสนอความภาคภูมิใจ และเป็นคนต้นแบบที่ดีต่อสังคม

สำหรับผู้ชม – ได้สัมผัสแรงบันดาลใจจากนักศึกษาค้นพิการหลายๆชนิดกีฬาผ่านภาพถ่ายจำนวน 16 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วิเคราะห์ศิลปิน และ ข้อมูลการทำงาน

วิเคราะห์ศิลปินต้นแบบ

แอนนี่ ไลโบวิทซ์ (ANNIE LEIBOVITZ)

เป็นเวลามากกว่า 30 ปีที่ แอนนี่ ไลโบวิทซ์ได้แสดงผลงานผ่านตาคนทั้งโลกอย่างมากมาย Rolling Stone เป็นสื่อ นิตยสารฉบับแรก ที่เค้าได้ร่วมทำงานด้วย อีกครั้งยังมีงานด้านนิตยสารอื่น ๆ อีก เช่น Vouge, Vanity Fair และผลงาน ภาพถ่ายของเธออีกจำนวนมาก ในนิตยสารแบบอื่น ๆ เธอมีความน่าสนใจในด้านถ่ายภาพบุคคลอย่างมาก เธอได้บอกว่ การถ่ายภาพบุคคลต้องมีความคิดที่เป็นแนวคิดของภาพนั้น โดยตัวตนของแบบจะถูกถ่ายทอดออกมา แบบไม่ใช่ตัวอักษร แต่มันคือรูปถ่าย สิ่งสำคัญที่ทำให้เธอกลายเป็นช่างภาพระดับโลกคือสไตล์ ภาพถ่ายของเธอเกิดจากความพิถีพิถันและถูก สร้างสรรค์ขึ้นให้เหมาะกับแบบแต่ละคน รวมทั้งเธอยังมีผู้ช่วยและทีมงาน ที่มีความสามารถอย่างดีเยี่ยม เธอจึงสามารถ ครอบงำวงการมากกว่า 3 ทศวรรษ

(ที่มา en.wikipedia.org, 2018)

ภาพที่ 1 Annie Leibovitz

(ที่มา iphotochannel.com.br, 2017)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

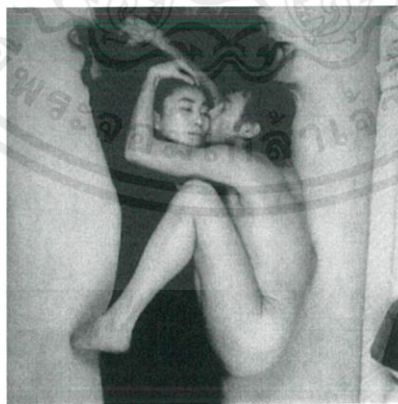
1.1 ประวัติ แอนนี ไลโบวิทซ์

ความโด่งดังของเธอจากการนำชีวิตออกมาจากภาพถ่ายนั้น ทำให้เธอมีชื่อเสียงไปทั่วโลก เธอเป็นช่างภาพ 1 ใน 2 คนที่ยังมีชีวิตอยู่ที่มีโอกาสได้จัดนิทรรศการที่ The National Portrait Gallery

ไลโบวิทซ์ เกิดที่เมือง West Port วันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ.1947 สมัยเธอยังเด็กเธอต้องย้ายที่อยู่ตลอดเวลาเนื่องด้วยพ่อของเธอเป็นทหารกองทัพของสหรัฐอเมริกา เธอมีโอกาสดูหนังกับ แม่ของเธอหลายครั้ง เพราะว่าแม่ของเธอเป็นครูสอนเต้นรำ

ในช่วงมัธยมปลายเธอชอบดนตรีมาก เธอเริ่มเล่นกีตาร์แล้วแต่งเพลง Folk singing คือชมรมที่เธอตั้งขึ้น ที่โรงเรียน เธอเป็นเด็กที่ชอบค้นหาอะไรใหม่ๆตลอดเวลา จนวันหนึ่งเธอหลงรักศิลปะ เธอจึงสอบเข้าที่ San Francisco Art institute ช่วงปิดเทอมเธอได้กลับไปหาแม่ของเธอ แล้วเธอก็ได้พบกับวงการถ่ายภาพครั้งแรกของเธอจากการไปที่ยิวที่ญี่ปุ่น เธอเริ่มหัดถ่ายภาพอย่างจริงจังตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เธอเป็นช่างภาพอยู่ที่อิสราเอล เมื่อปี 1969 หลังจากนั้นเธอได้กลับไปแคลิฟอร์เนีย และเธอได้ไปทำงานที่ Rolling Stone โดยเพื่อนของเธอเป็นคนชักชวนไป นั่นคือนิตยสารคนตรี ที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น โดยมี Grace Slick เป็นช่างภาพ และเธอได้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วย จากนั้นเพียง 4 ปี เธอก็ได้เป็นหัวหน้าช่างภาพของ Rolling Stone ตลอดเวลาที่เธอทำงาน จากการเป็นช่างภาพของเธอ ทำให้เธอมีโอกาสดูที่ต่าง ๆ มากมาย John Lennon เป็นศิลปินอีก 1 ท่าน ที่ได้ร่วมเป็นภาพถ่ายหนึ่งของเธอเช่นกัน ซึ่งภาพนั้นเป็นภาพที่โด่งดัง เพราะหลังจากนั้น 2 ชั่วโมง จอห์นเลนนอนก็ถูกฆาตกรรม

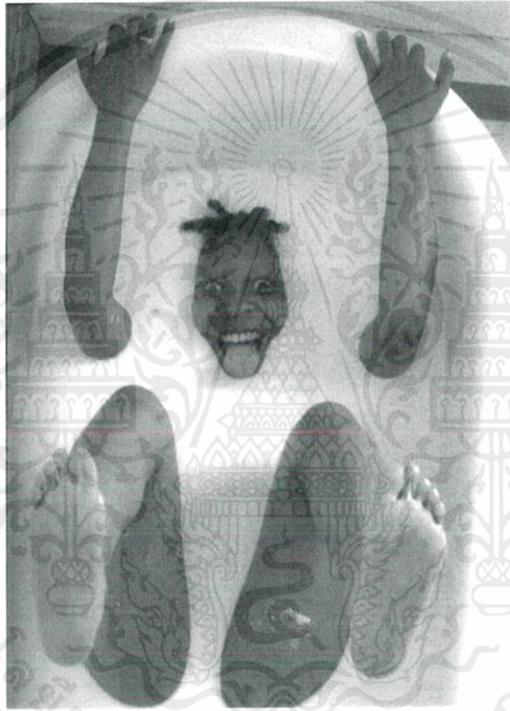

ภาพที่ 2 Lennon and Yoko Ono

(ที่มา www.widewalls.ch, 2016)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปถ่ายที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักที่สุดของเธอก็คือลูกนักแสดงหญิง Whoopi Goldberg สิ่ง que เห็นในภาพคือมีแก๊ตศีรชะ และ แขนขาของแบบส่วนร่างกายนั้นอยู่ภายใต้้น้ำนมในอ่างจากุชชี และ สามี่ของเธอ เล่นมวยปล้ำกับคาราโทรทัศน์ Roseanne Arnold ใน โคลน รวมทั้งศิลปิน Christo ที่ถูกผ้าห่อไว้ เหมือนกับงานศิลปะของเขาที่เขาได้สร้างเอาไว้ และนักเขียนชื่อดังอย่าง Andy Grundberg ซึ่งเป็นนักวิจารณ์ภาพถ่าย อธิบายเกี่ยวกับ โลโบวิทซ์ ว่าเธอสามารถแสดงตัวตนที่ชัดเจนของภาพลักษณ์ ของตัวดารานักแสดงต่อสาธารณชนออกมอย่างตลก เป็นไปไดัว่ารูปที่ดังที่สุดของเธอในปี 1992 ในหนังสือ Vanity Fair นั้นคือรูปของนักแสดงสาว ที่กำลังตั้งครรภ์และเปลือยกายอยู่ เธอคือ Demi Moore

ภาพที่ 3 Whoopi Goldberg
(ที่มา theartstack.com, 2011)

ค.ศ. 1996 คณะกรรมการแอตแลนติกได้แต่งตั้งให้โลโบวิทซ์ เป็นช่างภาพอย่างเป็นทางการของทีมชาติสหรัฐชุดโอลิมปิก Vanity Fair ได้จัดพิมพ์ผลงานของเธอลงในนิตยสารฉบับเดือนพฤษภาคม และ Sport illustrated ซึ่งลงรูปถ่ายจากการแข่งขันรายการต่างๆ ในกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนอย่างเป็นทางการ นอกจากนั้นความพยายามครั้งแรกในการถ่ายรูป นักกีฬาของโลโบวิทซ์ ได้ถูกจัดแสดงใน Centennial Olympic Park ระหว่างการแข่งขันโอลิมปิกที่แอตแลนตาปี 1996 ขณะเดียวกันก็ลงหนังสือถ่ายภาพเล่มล่าสุดของเธอ Olympic Portrait ด้วย

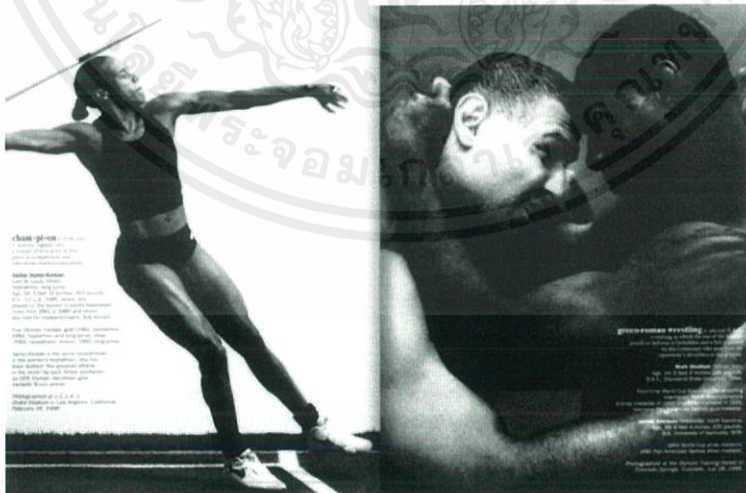
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปถ่ายของเธอนั้นมีพลังมาก ถ่ายทอดศักยภาพของความเป็นนักกีฬาของเบนนั้นออกมาได้อย่างทรงพลัง ทั้งมุมกล้องและท่วงท่าการเคลื่อนไหวต่างๆรวมถึงความสามารถเฉพาะทางด้านภาพขาวดำ ที่เธอนำเสนอแสงเงาที่มีความนุ่มลึก และเงียบคม อย่างไรก็ตาม ผลงานของเธอยังคงเป็นที่น่าชื่นชมจนถึงปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะเป็น ภาพนักว่ายน้ำ กรีฑา ฟุตบอล มวยปล้ำ กระโดดสูง

ภาพที่ 4 ภาพจากหนังสือ Vanity Fair 1/3

(ที่มา www.vanityfair.com, 1996)

ภาพที่ 5 ภาพจากหนังสือ Vanity Fair 2/3

(ที่มา www.vanityfair.com, 1996)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 ภาพจากหนังสือ Vanity Fair 3/3

(ที่มา www.vanityfair.com, 1996)

แม้ว่าผลงานของเธอจะมีชื่อเสียงโด่งดัง แต่เธอมักจะถูกวิจารณ์ว่าผลงานของเธอนั้น มันไม่จริงจัง เพราะเธอเอาแต่ถ่ายรูปบุคคลที่มีชื่อเสียง โด่งดัง เธอมักจะ โคนวิจารณ์บ่อยขึ้นเรื่อยๆ แต่นักวิจารณ์ยังกล่าวอีกว่า รูปถ่ายคนดังมักเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องที่มีชื่อเสียง และรวมถึงวัฒนธรรมอเมริกันร่วมสมัย โลโบวิทซ์ กล่าวว่า การศึกษาผลงานของศิลปินและช่างภาพในยุคก่อนนั้นมีความสำคัญกับเธอมาก การโพสท่าที่ไม่ธรรมดา แสงเงาที่เจิดจ้า และปัจจัยที่ นึกไม่ถึงในการถ่ายรูปบุคคล นั้นแสดงให้เห็นวิสัยทัศน์ ที่ทันสมัยสุดๆ เสาสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมนั้นคือจุดมุ่งหมายสูงสุดของศิลปินหลายคน เธอกล่าวว่า เธอจะไปให้ถึงจุดหมายให้ได้ด้วยกล้องคู่ใจของเธอ

(ที่มา en.wikipedia.org, 2018)

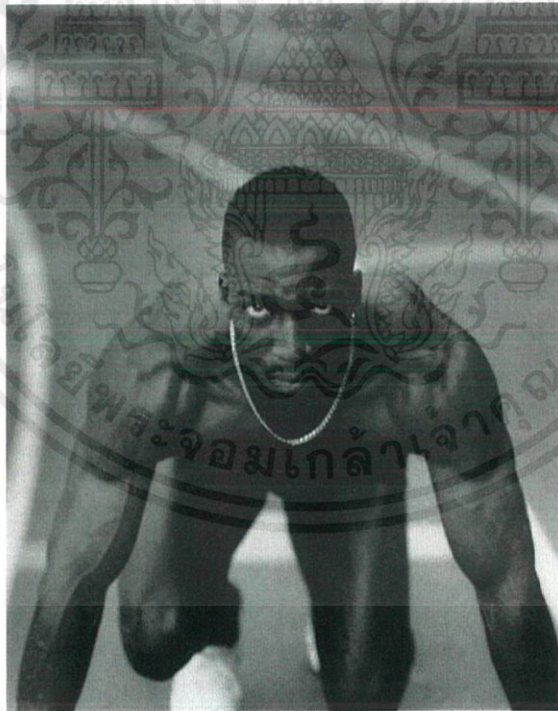
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์แนวความคิดงานภาพถ่ายของแอนนี่ ไลโบวิทซ์

ข้าพเจ้าได้นำผลงานภาพถ่ายบางส่วนของไลโบวิทซ์ ที่มีรูปแบบแนวคิดคล้ายกับงานที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานนำมาวิเคราะห์ว่าภาพดังกล่าวมีแนวความคิดการนำเสนออย่างไรซึ่งอาจไม่ตรงกับไลโบวิทซ์ทั้งหมด โดยอาจอ้างอิงจากข้อมูลตัวแบบ หรือประเภทการนำเสนอ

ภาพถ่าย Michael Johnson

ภาพของ Michael Johnsonที่กำลังจะออกตัวจากลู่วิ่ง ด้วยสีหน้าที่มุ่งมั่น เขาสามารถดึง เอกลักษณ์และแววตาของแบบออกมาได้อย่างแม่นยำรวมทั้งแขนที่กำลังเกร็งเพื่อให้เกิดกล้ามเนื้อ โดยให้แสงผ่านครึ่งหน้า เกิดแสงsplitขึ้น ทำให้ดูมีพลังขึ้นมา บวกกับเรื่องราวลู่วิ่งด้านหลังภาพ ที่บอกชัดเจนว่า Michael Johnson กำลังจะออกตัววิ่งด้วยพลังและความมุ่งมั่น

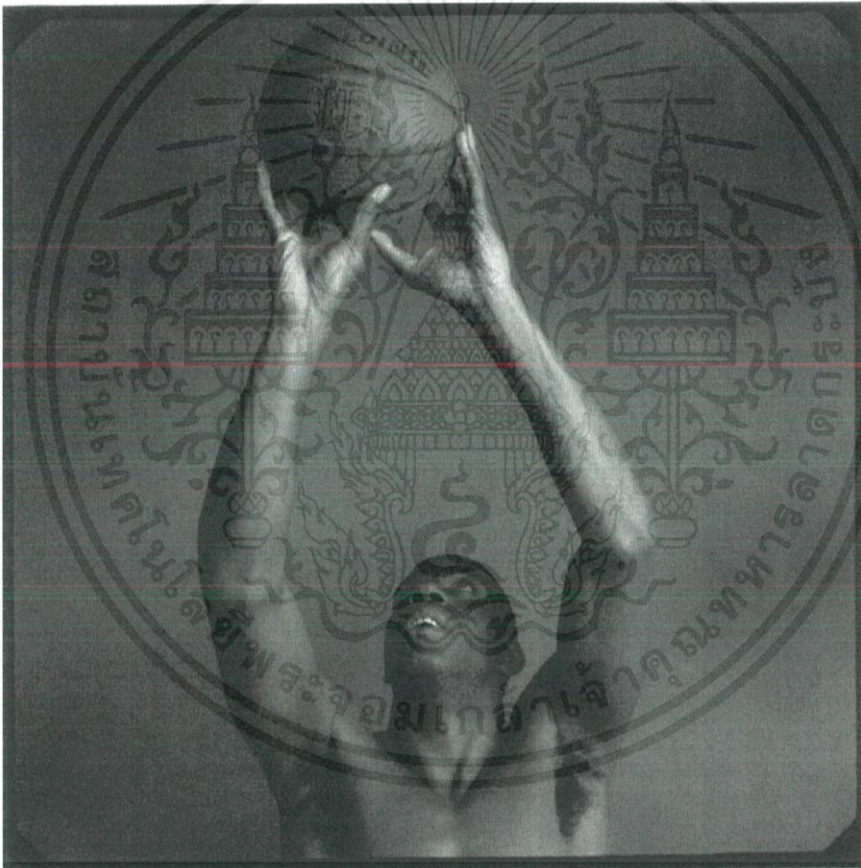
ภาพที่ 7 Michael Johnson

(ที่มา www.pinterest.com, 2017)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่าย Magic Johnson

ภาพถ่ายของ Magic Johnson แสดงออกถึงพลังจากนักกีฬาบาสเกตบอล โดยท่วงท่าที่กำลังชูมือคล้ายกำลังโยนลูกบาสเข้าห่วง โดยใช้การจัดแสงแบบทางเดียว จากด้านข้าง ให้เกิดเงาของภาพชัดเจน และ ใช้ควันสร้างความลึกค้ำหน้าขึ้นในภาพ ความพิเศษของรูปนี้คือ เหมือนกับว่า ลูกบาสมันกำลังจะพุ่งทะยานไปข้างหน้า เปรียบเสมือนทุกสิ่งในภาพกำลังขยับได้

ภาพที่ 8 Magic Johnson
(ที่มา www.artspace.com, 2017)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่าย Serena and Venus Williams

ภาพที่ 9 Serena and Venus Williams
(ที่มา <http://www.artnet.com>, 1998)

ทั้งคู่เป็นนักเทนนิสที่เล่นคู่กันมา เธอเป็นพี่น้องกัน แต่ในความเป็นนักกีฬานั้น มีความแข็งแกร่ง ซ่อนอยู่ แสดงออกถึงความมั่นใจ หยอกล้อกับกล้อง และ แน่ใจว่าไลโบวิทซ์ก็จัดองค์ประกอบ ออกมาได้สวยงามมาก อีกทั้งเสื้อผ้าที่เป็นเสื้อกล้ามยังส่งผลแสดงออกมากขึ้น ตัดกับพร็อปลีสีขาว ที่นำสายตาให้ผู้ชมงานสามารถกวาดสายตาดูทั้งภาพได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานอื่นของ แอนน์ โกลบวิทซ์

นอกจากผลงานที่ได้เห็นมา เธอยังมีผลงานอีกมากมาย และที่โดดเด่นที่สุด คงหนีไม่พ้นแฟชั่น ที่เธอมีความแม่นยำทางด้านจัดองค์ประกอบ แสง เสื้อผ้า และสไตล์ถึงของงาน เธอจึงเป็นที่ยอมรับของคนทั่วทุกมุมโลก และมีชื่อเสียงโด่งดังจากความสามารถของเธอ

ภาพที่ 10 ผลงานภาพถ่าย Fashion Studio Group 1
(ที่มา blavity.com, 2016)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 ผลงานภาพถ่าย Fashion Studio Group 2

(ที่มา www.hamstech.com, 2017)

ภาพที่ 12 ผลงานภาพถ่าย Fashion Studio Group 3

(ที่มา cinemania.elmundo.es, 2014)

ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานสตูดิโอกรุป ชื่อตั้งอีกผลงานหนึ่ง ที่ลงในนิตยสาร Vanity Fair เป็นภาพถ่ายนักแสดงในสตูดิโอ ที่มีการจัด คอมโพสิชั่นและการวางแสงเงา ที่มีมิติอย่างทั่วถึงในทุกๆคน ด้วยงานที่ค่อนข้างใหญ่รวมถึง Costume และ Stylist ที่มีฝีมือ จึงทำให้เกิดผลงาน ที่สวยงาม และเป็นระเบียบอย่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลการทำงาน

การถ่ายภาพบุคคล (Portrait Photography)

ภาพถ่ายบุคคล คือ ภาพถ่ายที่สะท้อนเอกลักษณ์ บุคลิก ท่าทางแวตา นิสัย วิสัยทัศน์ อารมณ์ ความรู้สึก ความเป็นตัวเอง ความเป็นธรรมชาติ ของบุคคลที่เป็นตัวตน ออกมาจากภาพถ่ายให้ได้มากที่สุด โดยมีสติสัมปชัญญะของช่างภาพ เป็นคนเลือกมุม เลือกจังหวะ แล ะอารมณ์ ตัดสินใจถึงเวลา ที่บุคคลนั้นจะแสดงออกถึงความเป็นบุคลิก ตัวตนและธรรมชาติออกมาอย่างสูงสุด และบันทึกภาพนั้นไว้ด้วยกล้องถ่ายภาพ โดยภาพถ่ายบุคคลนั้น คนที่เป็นแบบจะต้องมีสติสัมปชัญญะ รู้ตัวอยู่ตลอดเวลา ว่าช่างภาพกำลังจะถ่ายแบบ ซึ่งต่างจากภาพแคนดิด หรือ ภาพถ่ายกีฬา ที่เป็นการแอบถ่าย

(ที่มา en.wikipedia.org, 2018)

คนพิการ

คือ บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาและการเรียนรู้หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

ประเภทความพิการที่แข่งขันเป็นหลักมีดังนี้

ตาบอด หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็น เมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่าเมื่อใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับต่ำกว่า 3 ส่วน 60 เมตร หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต ลงมาจนกระทั่งมองไม่เห็นแม้แต่แสงสว่าง หรือมีลานสายตาแคบกว่า 10 องศา

ตาเห็นเลือนราง หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องในการเห็นเมื่อตรวจวัดการเห็นของสายตาข้างที่ดีกว่า เมื่อใช้แว่นสายตาธรรมดาแล้ว อยู่ในระดับตั้งแต่ 3 ส่วน 60 เมตร หรือ 20 ส่วน 400 ฟุต ไปจนถึงต่ำกว่า 6 ส่วน 18 เมตร หรือ 20 ส่วน 70 ฟุต หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพิการทางการเคลื่อนไหว หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของ อวัยวะในการเคลื่อนไหว ได้แก่ มือ เท้า แขน ขา อาจมาจากสาเหตุอัมพาต แขนขาอ่อนแรง แขนขาขาด หรือภาวะ เจ็บป่วยเรื้อรังจนมีผลกระทบต่อการทำงานมือ เท้า แขน ขา

ความพิการทางสติปัญญา หมายถึง การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือ การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีพัฒนาการช้ากว่าปกติ หรือมีระดับเขาว์ปัญญาต่ำกว่า บุคคลทั่วไป โดยความผิดปกตินั้นแสดงก่อนอายุ ๑๘ ปี

สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

เริ่มก่อตั้งสมาคมกีฬาคนพิการ ครั้งแรกมาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2526 โดยผู้เริ่มก่อตั้ง 3 คนคือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์บุญสม มาร์ติน นายธีระ รมยาคม และนายสันต์ชัย พูลสวัสดิ์ และได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายจาก สันติบาล กรมตำรวจ โดยชื่อว่า สมาคมกีฬาคนพิการไทย และนายกสมาคมคนแรกคือ ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน เลขานุการคือ รองอธิการบดี กรมพลศึกษา

สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย จัดตั้งตามมติ ครม เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2528 มีหน้าที่สนับสนุนและ ส่งเสริมให้คนพิการเล่นกีฬาเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของคนพิการให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการ สร้างความเชื่อมั่น สร้างความสามารถให้กับคนพิการทั้งในและนอกประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณของประเทศ และช่วยก่อให้เกิดการประสานความสามัคคี ระหว่างบุคคลในประเทศและระหว่างประเทศอีกด้วย

ปัจจุบันสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ เป็นองค์กรเดียวในประเทศไทยที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการเล่น กีฬาของคนพิการ นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ กีฬาอาเซียนพาราเกมส์ กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ กีฬาชิงแชมป์ โลกคนพิการ ทางสมาคมฯ มีความรับผิดชอบกีฬาทั้งหมด 17 ชนิดกีฬา เช่น ฟุตบอล วายน้ำ อื่น ๆ ในขณะที่สมาคมกีฬา คนปกติทั่วไปจะรับผิดชอบ 1 ชนิดกีฬาต่อสมาคม

(ที่มา <http://www.paralympicthai.com>, 2016)

นักกีฬา และ ชนิดกีฬาที่นำเสนอภาพถ่าย

1. อัญชญา เกตุแก้ว
ว่ายน้ำคนพิการแขนขา

2. พนม ลักษณ์ะพริ้ม
ว่ายน้ำคนพิการตาบอด

3. พิทธยา เทศทอง
บอคเซียคนพิการทางสมอง

4. สายสุนีย์ จ๊ะนะ
ฟันดาบคนพิการวีลแชร์

5. รุ่งโรจน์ ไทยนิยม
เทเบิลเทนนิสคนพิการแขนขา

6. เกวลิน ววรรณมถ
กรีฑาคนพิการตาบอด

7. เฉลิมพงษ์ พันภู
เทเบิลเทนนิสคนพิการแขนขา

8. วันชัย ชัยวุฒิ
เทเบิลเทนนิสคนพิการวีลแชร์

9. บัญชา ฝั้นคำอ้าย
โกบอลคนพิการตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. อำนวย เวชวิฐาน
แบดมินตันคนพิการวีลแชร์

11. เอกสิทธิ์ จุมเจริญ
บาสเกตบอลคนพิการวีลแชร์

12. พงศกร ชุมชัย
โบว์ลิ่งคนพิการวีลแชร์

13. กิตติกร บัวดี
ฟุตบอลคนพิการตาบอด

14. ปัญญาวุฒิ คุพันธ์
ฟุตบอลคนพิการตาบอด

15. กิตติไกร ใจศิลป์
ยูโดคนพิการตาบอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

แนวความคิดสร้างสรรค์ผลงาน และ ขั้นตอนการทำงาน

แนวความคิดนี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ข้าพเจ้าได้เห็นความเจ็บปวด และ ตัวข้าพเจ้าเองได้เสียซึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้ารัก ทั้งสิ่ง ของจนถึงคนรอบตัวของข้าพเจ้า จนข้าพเจ้าได้ทราบเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาพาราโอลิมปิก ข้าพเจ้าจึงเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำภาพร่างที่ข้าพเจ้าคิดไว้ ให้ออกมาเป็นชิ้นงานศิลปนิพนธ์ เพื่อส่งต่อกำลังใจที่ข้าพเจ้าได้รับจากนักกีฬา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสำหรับแต่ละบุคคล

ข้อมูลของแบบคนที่ 1

- ชื่อ อัญญา เกตุแก้ว
- ประเภทกีฬา วัยนํ้านักกีฬาคนพิการ ทีมชาติไทย (Class S9)
- ประเภทความพิการ ไม่มีมือขวาและช่วงแขนขวาท่อนล่าง (มีแขนช่วงบนจนถึงข้อศอก แขนด้านซ้ายปกติ)
- ผลงาน ได้แก่
 - 7 เหรียญทอง กีฬาเยาวชนคนพิการชิงแชมป์โลก ณ กรุงปราก สาธารณรัฐเช็ก 2016
 - 1 เหรียญทอง ฟรีสไตล์ 100 เมตรหญิง อาเซียนพาราเกมส์ ที่กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย 2017
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “น้องปิ่น” เจ็อกสาวอายุ 19 ปี ตำแหน่งนักกีฬาอดเยี่ยมปี 2017 มีความบกพร่องทางร่างกายมาแต่กำเนิด มีคุณแม่สนับสนุนให้ว่ายน้ำโดยลงสระเหมือนกับเด็กปกติทั่วไป ตั้งแต่ 4 ขวบ ติดเยาวชนทีมชาติและเริ่มแข่งขันระดับนานาชาติ เมื่ออายุเพียง 10 ขวบ

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ภาพที่ 1

หลายคนที่มีร่างกายครบถ้วน เดิน บนดินก็ว่ายาก แต่หากเป็นเธอคนนี้ ถึงแม้ว่าเธอจะไม่มีมือ เหมือนกับทุกคนที่มี แต่นั่นเป็นสิ่งเดียว ที่นำพาเขาพุ่งทะยาน แม้แต่ บนผิวนํ้าก็ตาม สิ่งที่ทำให้เธอไม่สามารถไปข้างหน้าต่อได้ สิ่งเดียวนั้นคือ เมื่อเธอหยุด ที่จะไขว่คว้านํ้าข้างหน้า ให้ผลัดไปข้างหลัง เสมือนกับเราทุกคน ที่หากยังมีมือมีเท้าอยู่ แน่แน่นอนว่าต้องไปข้างหน้าได้ง่ายกว่า คนที่ไม่มีมือและอยู่ในนํ้าแน่นอน

ภาพที่ 2

ข้าพเจ้าใช้ท่าโพส เป็นตัวบ่งบอกความแข็งแกร่งของนักกีฬา โดยที่ข้าพเจ้าจับให้นักกีฬานั่งบนแท่นกระโดด ด้วยท่าสง่างามเหมือนกับเท้าสะเอว แต่มีอวบนหน้าตัก แทนความสุขุม โดยแสดงออกถึงแขนอีก 1 ข้าง ที่ไม่มีมือ เนื่องด้วยความคิดตั้งแต่กำเนิด แต่ว่าเขายังคง ว่ายน้ำต่อไป ถึงแม้ว่าวันใดที่เขาท้อ เขาบอกเสมอว่า การว่ายน้ำ มันไม่เคยถอยหลังได้

ภาพที่ 13 ภาพร่าง อัญญา เกตุแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ภาพร่าง อัญชญา เทตุแก้ว

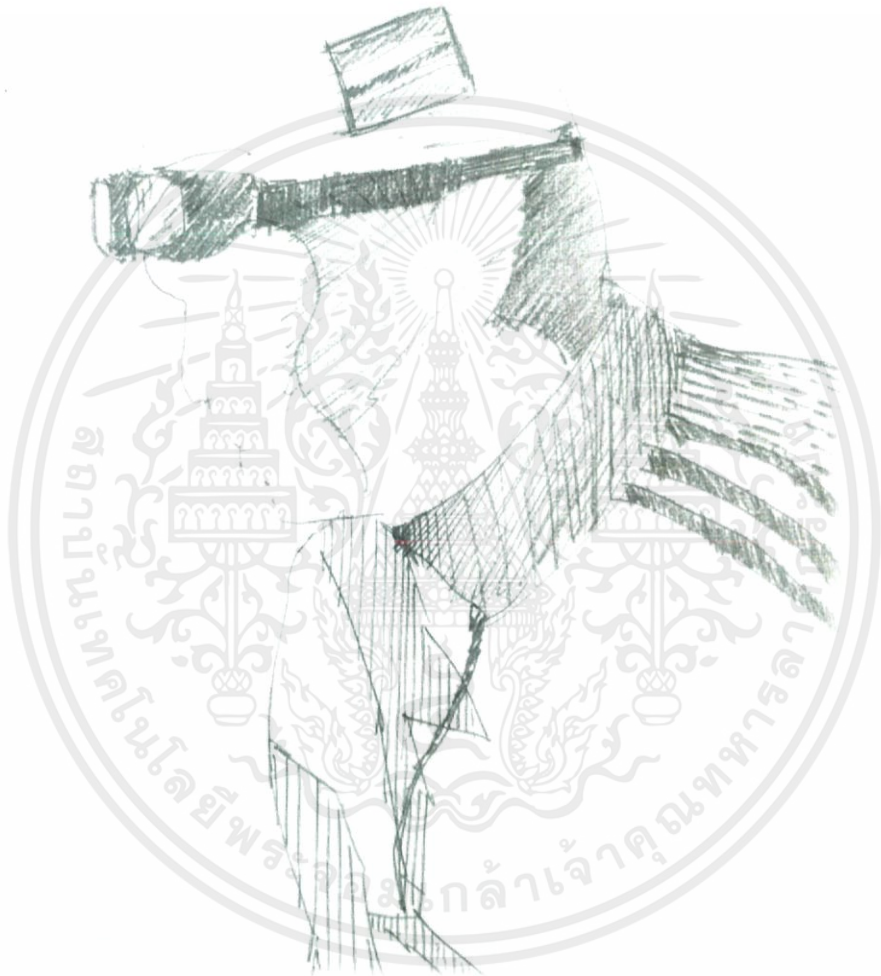
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 2

- ชื่อ พนม ลักษณะพรีม
- ประเภทกีฬา วัยนํ้านักกีฬาคอนตาบอด ทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ พิการทางสายตา บอดสนิท (Class SB11)
- ผลงาน ได้แก่
 - เหรียญทองแดง ประเภทกบ 100 เมตรชาย พาราลิมปิก ที่แอตแลนต้า ปี 1995
 - เหรียญทอง ประเภทกบ 100 เมตรชาย อาเซียนพาราเกมส์ ที่ กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย 2017
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “พี่พนม” จลามรุ่งเกล้า อายุ 49 ปี พี่ใหญ่ในวงการนักกีฬาว่ายน้ำคนพิการ มีความบกพร่องทางสายตาตอนเข้าสู่วัยรุ่น และคิดทีมชาติไทยตั้งแต่อายุ 18 ปี นับแต่นั้นเป็นต้นมา กว่า 30ปี ในการแข่งขันระดับนานาชาติ กล่าวได้ว่าไม่เคยมีครั้งใดที่พี่พนมไม่ได้เหรียญ

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ความสงบนิ่งภายในจิตใจของนักกีฬาที่ต้องเคลื่อนที่ในสถานที่ที่เป็นอันตรายต่อชีวิตและไม่สามารถมองเห็นได้ ข้าพเจ้า เน้นใช้แสงที่มีความนุ่มนวล และดูมีพลังเหมือนสถิตอยู่กับตัวนักกีฬา การแสดงออกถึงประเทศไทย ด้วยเสื้อผ้า หมวกว่ายน้ำ และ เห็นแววตาที่ สงบนิ่ง โดยใช้วิธีการจัดการแสงให้เกิดคอนทราสต์กันในภาพทั้งตัวแบบและพื้นหลัง

ภาพที่ 15 ภาพร่าง พนม ถักขณะพริ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 3

- ชื่อ พัชญา เทศทอง
- ประเภทกีฬา บอคเซียคนพิการ ทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ พิการทางสมอง (Cerebral Palsy)
- ผลงาน ได้แก่
 - 2 เหรียญทอง ประเภททีมและ บุคคล พาราลิมปิก ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ปี 2012
 - 1 เหรียญทอง ประเภททีม พาราลิมปิก ที่รีโอเดอ จาเนโร บราซิล ปี 2016
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “พี่แดง” อายุ 39 ปี หนุ่มอารมณ์ดี ผู้สร้างความประทับใจแก่กองเชียร์ทุกครั้ง ด้วยลีลา ระหว่างการแข่งขันและหลังจากได้รับชัยชนะ นักกีฬาผู้ป่วยด้วยโรคทางสมอง และไม่สามารถขยับแขน ขา ได้ เหมือนคนปกติ แต่กลับมีความคิด และ ทำให้คนไทยรู้จักกีฬา “บอคเซีย” (BOCCIA)

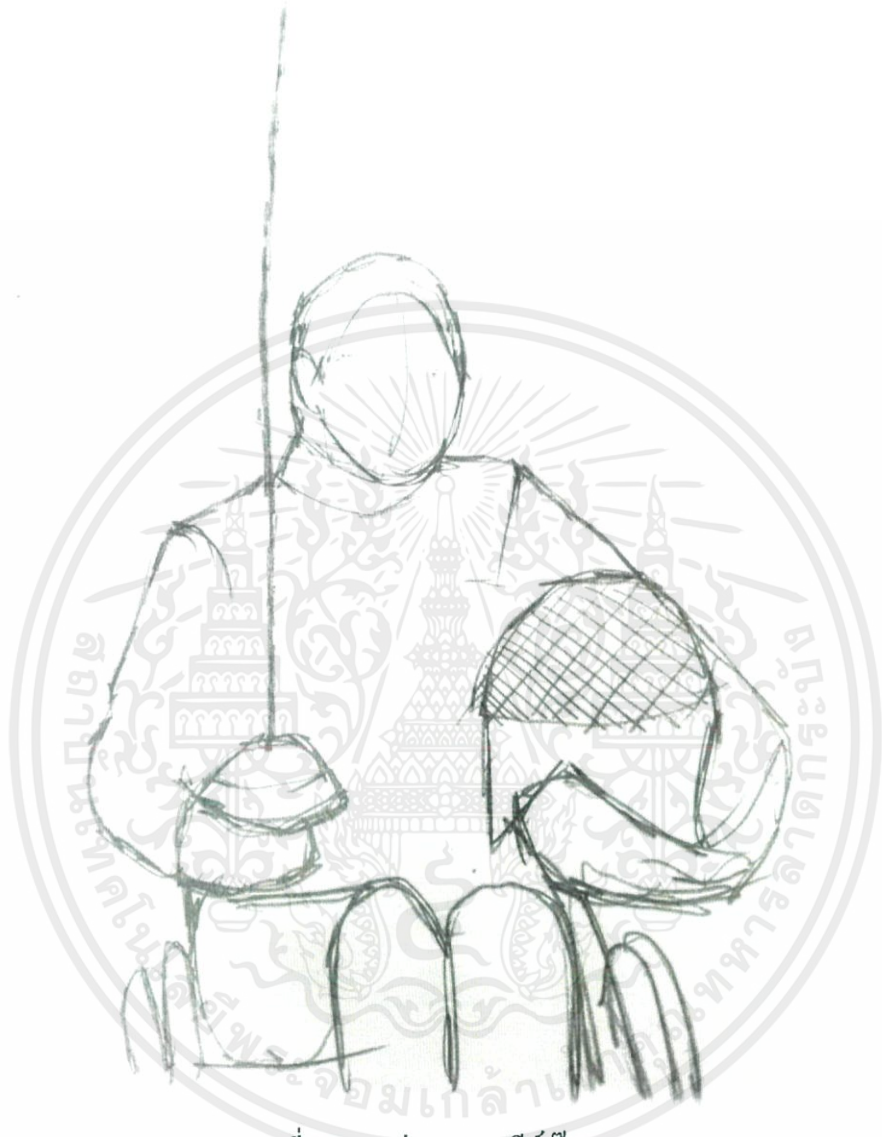
แนวคิดในการถ่ายภาพ

ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นความพยายามในตัวนักกีฬา จากอาการที่เป็น คนพิการทางสมอง การที่จะโยนลูกบอล ไปข้างหน้านั้นนับเป็นเรื่องที่ยาก สำหรับเขามาก แต่สิ่งที่ยากกว่านั้นคือการ โยนให้ตรงเป้าหมายที่เขาคิดเอาไว้ โดยที่เขาไม่สามารถควบคุมร่างกายได้ หากเราคนธรรมดา เปรียบเหมือนกับมนุษย์เรา หากว่าตระหนักแล้วว่า มีสมอง ที่ครบถ้วนเหมือนคนปกติทั่วไป จึงไม่ควรละทิ้งเป้าหมาย ในชีวิต หากยังสามารถควบคุมร่างกายได้ จงนำพาตัวเองนั้น ไปสู่เป้าหมายที่เราตั้งไว้ให้สำเร็จเช่นกัน

ภาพที่ 16 ภาพร่าง พัทยา เทศทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ภาพร่าง สายสุณีย์ จีระนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 5

- ชื่อ รุ่งโรจน์ ไทยนิยม
- ประเภทกีฬา เทเบิลเทนนิส ชาย ทีมชาติไทย (Class TT6)
- ประเภทความพิการ พิกัดแขน-ขาซ้าย
- ผลงาน ได้แก่
 - 1 เหรียญทอง ประเภท ชายเดี่ยว ClassTT 6 พาราลิมปิก ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ปี 2012
 - 3 เหรียญทอง ประเภท ชายเดี่ยว และ 1เหรียญทองแดง ประเภททีม ClassTT 6 อาเซียนพาราเกมส์ ที่ เมืองโซโล ประเทศ อินโดนีเซีย ปี 2011
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “พี่รุ่ง” อายุ 32 ปี หนุ่มผู้พิการแขนขา มาแต่กำเนิด เริ่มฝึกเล่น ปิงปองตั้งแต่ชั้นประถม เพราะความอยากจะทำแข่งกับเพื่อนๆ และคิดว่า “.....ถ้ามันแค่คิดว่าเราพิการ เราทำไม่ได้หรอก เราก็จะอยู่แต่ถ้าว่าคนพิการตรงนั้น.....” ติดทีมชาติเมื่ออายุ 13 ปี มีครอบครัวสนับสนุน ผลักดัน ที่สำคัญคือ ครอบครัว ไม่เคยทำให้เขารู้สึกว่าเขาเป็นคนพิการ และ ยอมรับในสิ่งที่เขาเป็น

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ข้าพเจ้าเจตนาชี้ให้เห็นแววตาที่มุ่งมั่น ในขณะที่เอกลักษณ์ของการ โยนลูกตบก่อนที่จะเสิร์ฟ ท่วงท่าของแบบนั้นบ่งบอกถึงแววตา ที่พร้อมจะ กระหน่ำลูกเอาชนะได้อย่างน่าทึ่ง โดยมีองค์ประกอบเป็น โต้ะ ปิงปอง เพื่อตอกย้ำความเป็นประเภทกีฬาชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 18 ภาพรำ รุ่งโรจน์ ไทยนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 6

- ชื่อ เกวดิน วรรณฤมด (ไคค์รันเนอร์ – ปัญญา มะกุ่มใจ)
- ประเภทกีฬา กรีฑาตาบอด ทีมชาติไทย (Class T11)
- ประเภทความพิการ บกพร่องทางสายตา
- ผลงาน ได้แก่
 - 3 เหรียญทอง ประเภท ระยะทาง 100 , 200 เมตร และ กระโดดไกล ในงาน อาเซียนยูธ พาราเกมส์ ที่ ภูเก็ต ปี 2009 (Match แรก ในนามทีมชาติไทย)
 - 1 เหรียญทอง ประเภท ระยะทาง 100 เมตร อาเซียนพาราเกมส์ 2017 ที่ มาเลเซีย
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “น้องโบว์” อายุ 24 ปี สาวน้อย นักวิ่งตาบอดดาวรุ่งผู้ถือธงชาติไทย นำทัพนักกีฬาเข้าสู่การแข่งขันในอาเซียนพาราเกมส์ 2017 ที่ มาเลเซีย เธอเริ่มมีอาการตามองไม่เห็น จากโรคต้อหิน และพ่อแม่แยกทางกันตั้งแต่เล็ก เธอตาบอดสนิทเมื่ออายุเพียง 7 ขวบ ครูนักวิ่งเห็นว่าน้องมีพรสวรรค์ จึงรับทำหน้าที่โค้ชพามาดูแลเหมือนลูก มีไคค์รันเนอร์ ซึ่งเป็นนักวิ่ง วิ่งควบคู่ขณะซ้อมและวิ่งแข่งขันจริง ด้วยจังหวะแกว่งแขนและจิตใจของลู่วิ่งที่ประสานกัน สุดท้ายเธอบอกว่า “.....ในความมืดมิด แสงสว่างเดียวที่นำทางโบว์มาถึงทุกวันนี้ คือ กีฬาอะ.....”

แนวคิดในการถ่ายภาพ

แนวความคิดเกิดจากกฎกติกาการวิ่ง ที่แสดงออกถึงความสามัคคี โดยที่นักวิ่ง จะต้องวิ่งโดยไม่สามารถมองเห็นพร้อมๆกับมีเชือกที่มีมดไว้ กับมือของ Guide Runner ที่จะคอยวิ่งเคียงข้างกันไปโดยห้ามแซงนักกรีฑา โดยทั้งคู่ช่วยเหลือกัน และคว้าชัยไปด้วยกันจึงถ่ายภาพ Portrait ภาพนี้ออกมาเป็น 2 คนกำลังวิ่งไปด้วยกัน โดยมีนักวิ่งเป็นเนื้อความหลักอยู่กึ่งกลางภาพ และเห็น Guide Runner อยู่ในภาพด้วย

ภาพที่ 19 ภาพร่าง เกวลิน วรรณฤมล

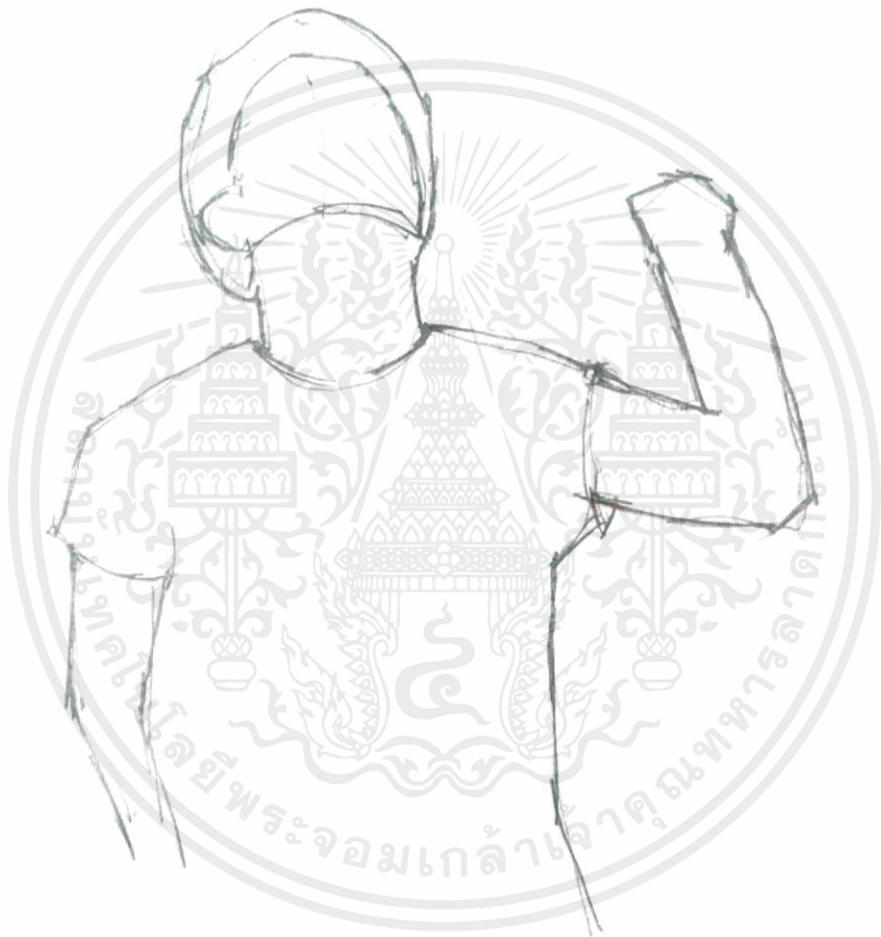
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 7

- ชื่อ เฉลิมพงษ์ พันธุ์
- ประเภทกีฬา เทเบิลเทนนิสคนพิการ ทีมชาติไทย (Class TT6)
- ประเภทความพิการ พิการแขน 2 ข้าง และ 1 ขาขวา
- ผลงาน ได้แก่
 - 1 เหรียญเงิน กีฬาคนพิการแห่งชาติ ครั้งที่ 30 ที่ จังหวัดขอนแก่น (ตี 2 มือ)
 - 1 เหรียญทองทีมชายคลาส 6-7 อาเซียนพาราเกมส์ ปี 2017 ที่มาเลเซีย
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ ฉายา “ เนะ โนแฮนด์ “ นักสู้ผู้ยืนหยัดด้วยขาซ้ายเพียงข้างเดียวมาตั้งแต่เกิด เริ่มเล่นกีฬาทุกประเภท เพราะครอบครัวไม่ต้องการให้ลูกรู้สึกแตกต่าง หลังจากแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ที่แพ้ ให้แก่ รุ่งโรจน์ ฝีมือของเค้าไม่พัฒนา จึงรู้สึกท้อแท้แทบจะเลิกเล่นกีฬา จนกระทั่งได้ข่าวว่า รุ่งโรจน์ ได้รับ เหรียญทองพาราลิมปิก จึงเหมือนจุดประกาย และได้เข้ามาขอคำปรึกษากับรุ่งโรจน์ โดยได้รับคำแนะนำว่าต้อง ตี มือเดียวโดยใช้อุปกรณ์รัศพลายแขนซ้ายกับไม้ปิงปอง และหลังจากนั้นได้กลับมาตีทีมชาติอีกครั้ง ทั้งสองจึง เปรียบเสมือน คู่แข่ง คู่ซ้อม เพื่อน พี่น้อง ที่เป็นกำลังใจเกื้อหนุน ต่อกันตลอดมา

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ด้วยศักยภาพทั้งร่างกายที่น้อยกว่า แต่ด้วยสภาพจิตใจที่เข้มแข็ง ช่วงจังหวะเวลาการแข่งขัน ผมได้พูดคุย กับเขาถึงความสำเร็จที่ผ่านมาเวลาที่มนุษย์เรานั้นดีใจกับชัยชนะเขาบอกว่าเขาจะชูแขนข้างที่ไม่มีมือขึ้นมาเพื่อ แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่า เราจะไม่มีมือไว้จับไม้ปิงปองแต่ด้วยแขน2ข้างนี้แหละ ที่เราใช้มันเอาชนะคู่ต่อสู้ได้

ภาพที่ 20 ภาพร่าง เฉลิมพงษ์ พันธุ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 8

- ชื่อ วันชัย ชัยวุฒิ
- ประเภทกีฬา เทเบิลเทนนิสคนพิการ ทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ กล้ามเนื้ออ่อนแรง
- ผลงาน ได้แก่
 - 1 เหรียญทองแดง อาเซียน พาราลิมปิก ที่ อินชอน เกาหลี ปี 2014
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “วันชัย” อายุ 29 ปี เกิดมาร่างกายปกติ เมื่อพออายุ 3 ขวบได้ขี้จักรยานลงเนินเล่นที่ต่างจังหวัด และล้มลงไหล่ทาง แต่เนื่องจากฐานะยากจนจึงรักษาไม่ถูกทาง ทำให้ขาทั้ง 2 ข้างอ่อนแรง ต่อมาพ่อแม่เสียชีวิต ทำให้ต้องดูแลตัวเองโดยลำพัง จนกระทั่งได้พบรุ่นพี่คนหนึ่งที่ไม่มีทั้งแขนและขา แต่เค้ายังสู้ชีวิตอยู่ได้ จุดไฟในจิตใจเค้าให้เข้มแข็ง และเริ่มฝึกฝนด้านกีฬา เค้าใช้เวลาในการฝึกซ้อมมากกว่าคนอื่นๆ เพราะเชื่อว่าถ้าซ้อมเท่าคนอื่น ก็จะเก่งเท่าคนอื่น ถ้าขยันซ้อมมากกว่า ก็จะเก่งกว่าคนอื่น

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ถึงแม้ว่าเขาจะไม่สามารถเดินได้ แต่เขายังคงเล่นกีฬาที่ต้องใช้ความเร็วในการเคลื่อนไหว ข้าพเจ้า จัดเขาให้อยู่ในท่ามกลางที่สว่างามบนเก้าอี้แห่งความเป็นจริงที่ถึงแม้ว่าเขาจะเดินไม่ได้ แต่ในมือเขา ยังคงถืออาวุธลับ ที่เป็นเครื่องมือทำมาหากิน และ พลังใจ พร้อมกับมีพื้นหลังเป็นสถานที่ฝึกซ้อมของเขาตลอดระยะเวลา 6 เดือน เป็นองค์ประกอบฉากที่ลงตัว

ภาพที่ 21 ภาพร่าง วันชัย ชัยวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 9

- ชื่อ บัญชา ฝั้นคำอ้าย
- ประเภทกีฬา นักกีฬาโกลบอล ทีมชาติไทย (Class B3 Confirm)
- ประเภทความพิการ บกพร่องทางสายตา
- ผลงาน ได้แก่
 - เหรียญทอง อาเซียนพาราเกมส์ ปี 2011
 - เหรียญทอง อาเซียนพาราเกมส์ ปี 2013
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “บัญชา” อายุ 25ปี ชอบเล่นกีฬาฟุตบอลมาตั้งแต่เด็กๆ เคยเป็นนักกีฬาทีมชาติฟุตบอลคนตาบอดมาก่อน แต่กีฬาโกลบอลยังไม่เป็นที่รู้จักแต่ต้องอาศัยทักษะในการได้ยิน และ พละกำลังในการรับและขว้างลูกบอล จึงน่าจะเหมาะกับตัวเองมากกว่า
-

แนวคิดในการถ่ายภาพ

โกลบอลเป็นกีฬาที่ต้องจับลูกบอล 1 ลูก โยนออกไปข้างหน้าโดยให้เข้าประตูของฝั่งตรงข้าม ข้าพเจ้าใช้แนวคิดจากความเชื่อ โดยที่ผู้เล่นนั้นต้องมีความเชื่อมั่นในตัวเองและทิศทางของลูกบอล ที่จะพุ่งเข้าประตูของฝ่ายศัตรู โดยข้าพเจ้าให้แบบโพสท่าเหมือนกับว่าเขามอบพลังทุกอย่างเอาไว้ในลูกบอลนี้ด้วยความมั่นใจอย่างเหลือล้น ถึงแม้ว่าเขาจะมองไม่เห็นแต่เขาก็สัมผัสได้ ด้วยความศรัทธาจากการฝึกซ้อม และพลังใจที่เขามอบเข้าไปในลูกบอล อย่างไรก็ตาม เขายังเห็นภาพที่ลูกบอลของเขาวิ่งเข้าประตูฝั่งตรงข้ามเป็นภาพสุดท้ายเสมอ

ภาพที่ 22 ภาพร่าง บัญชา ผืนคำอ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 10

- ชื่อ อำนวย เวชวิฐาน
- ประเภทกีฬา นักแบดมินตันคนพิการหญิง ทีมชาติไทย (Class WH1, WH2 ,WH12)
- ประเภทความพิการ พิการขาแต่กำเนิด
- ผลงาน ได้แก่
 - เหรียญทอง ประเภท หญิงเดี่ยว อาเซียนพาราเกมส์ มาเลเซียปี 2013
 - รางวัลนักกีฬาแบดมินตันคนพิการยอดเยี่ยมของสหพันธ์แบดมินตัน โลก 2017
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “พีแก่่น” อายุ ปี พิการขาตอนล่าง 2 ข้างมาแต่กำเนิด แต่ความไม่ยอมเป็นภาระให้พ่อแม่ จึงก้าวออกจากบ้าน และเริ่มจากเป็นนักกีฬา วิลแชร์เรซซึ่ง ที่ประสบความสำเร็จระดับอาเซียนพาราเกมส์ครั้งที่1 ต่อมาป่วยจึงออกจากทีม และหันตัวเองมาเล่นแบดมินตัน มือข้างหนึ่ง จับแร็คเก็ต มืออีกข้างหนึ่งคอยบังคับล้อ สายตาและสมองจับไว พาตัวเธอไปสู่อันดับ 1 ของโลก โดย กีฬาแบดมินตันวิลแชร์ ได้ถูกบรรจุให้มีการแข่งขันครั้งแรก ในพาราลิมปิก 2020 ที่ญี่ปุ่น

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ด้วยความใฝ่รอยยิ้มในการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆมากมาย ถึงแม้จะไม่สามารถเดินได้เหมือนคนทั่วไปแต่ด้วยพลังกำลัง และความสามารถทางด้านการศึกษา เขาจึงเป็นตัวตั้งของประเทศไทยมาอย่างยาวนาน ไม้แบดเป็นเหมือน เครื่องมือพิเศษที่แสดงความเป็นตัวตนและใช้ข่มศัตรูได้ในเวลาเดียวกัน ในบางครั้งเกมกีฬา นอกจาก การขบเขี้ยวด้านการชนะและแพ้แล้ว อาจใฝ่รอยยิ้ม ที่สดใส แทนการให้เกียรติหรือมอบพลังให้แก่กันในวันต่อไป

ภาพที่ 23 ภาพร่าง อำนวย เวชวิฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

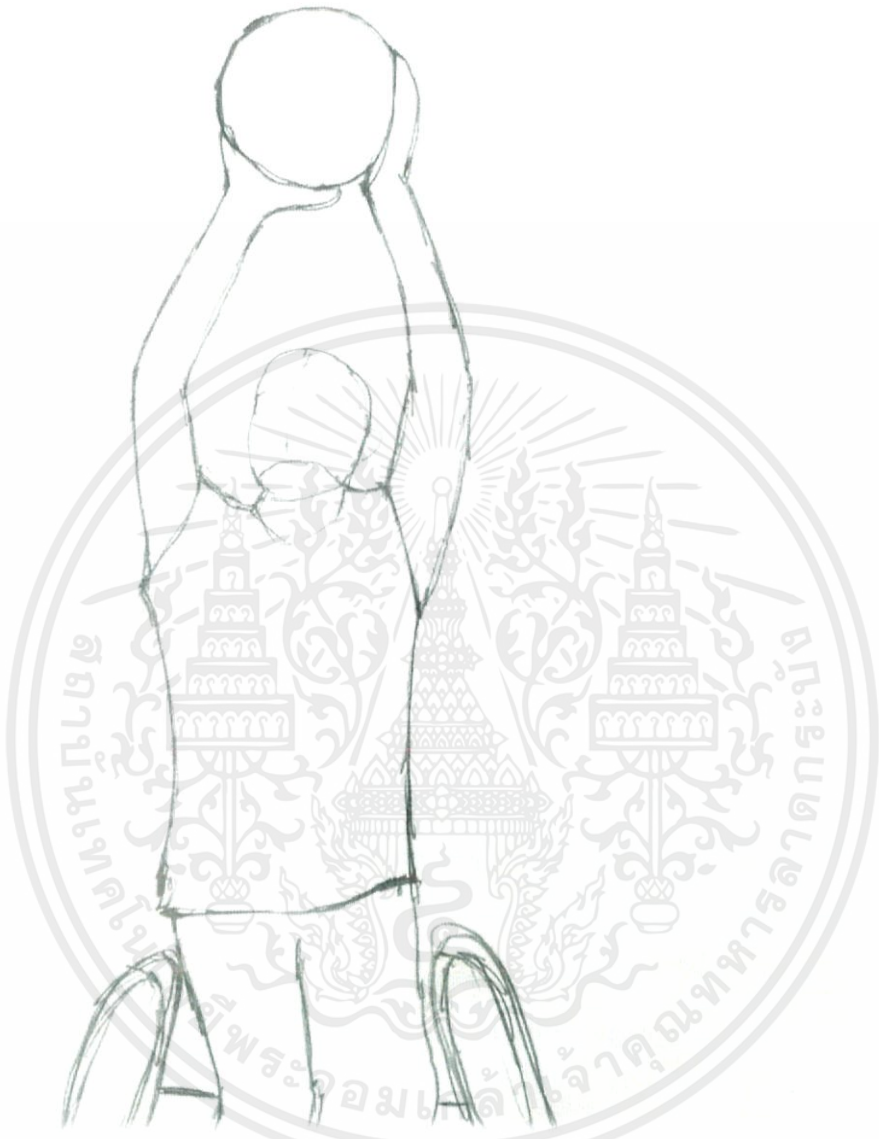
ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 11

- ชื่อ เอกสิทธิ์ จูมเจริญ
- ประเภทกีฬา บาสเก็ตบอลวีลแชร์ ทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ ขาขาด 1 ข้าง
- ผลงาน ได้แก่
 - เหรียญทอง วีลแชร์บาสเก็ตบอล 3x3 อาเซียนพาราเกมส์ 2017 ที่ กัวลาสัมเปอร มาเลเซีย แชมป์ 6 สมัยติด
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “พีตัน” อายุ 39 ปี มือยิงลูกบาส แม่นร่างกายพิการเนื่องจากอุบัติเหตุ ตอนอายุได้เพียง 18 ปี กล้าออกมาเจอสังคม เคยไปเล่นและ มีความตั้งใจในการฝึกซ้อม พีตันไม่เคยมีพื้นฐานด้านกีฬามาก่อน แต่อาศัยทำในสิ่งที่ชอบ และเรียนรู้ศึกษา จากคนเก่ง มุ่งมั่น และ อดทนทั้งร่างกายและจิตใจกับสิ่งที่มากระทบรอบข้างตัวเรา กีฬาคือ ขาขนานเอก และ พีตันยังเคยเล่นบาสเก็ตบอลอาชีพที่ประเทศ ญี่ปุ่น อีกด้วย

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ถ่ายทอดพลังอันน่าทึ่ง จากกีฬาที่ใช้การเคลื่อนไหวระดับสนามบาส แต่เขาสามารถเคลื่อนที่ได้บนเก้าอี้วีลแชร์ด้วยความเร็ว และการชูตบาสที่เป็นภาพโพสชั่นนั้นแสดงออกถึงความแข็งแกร่งทะเยอทะยานและมุ่งมั่น สายตาของเขาจ้องมอง ไป บนแป้นบาส และพร้อมจะผลัดลูกบอลให้ลงห่วงอย่างง่ายดาย เป็นภาพที่ แสดงออกอย่างชัดเจนถึงการเล่นบาส ความพิการที่อยู่บนวีลแชร์ และความเป็นตัวของตัวเองของแบบ ได้อย่างงดงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 ภาพร่าง เอกสิทธิ์ จุมเจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 12

- ชื่อ พงศกร ชุมชัย
- ประเภทกีฬา โบว์ลิ่งคนพิการ แขนขา ทีมชาติไทย (Class TPB8)
- ประเภทความพิการ แขนขา ไขสันหลัง และ โปลิโอ
- ผลงาน ได้แก่
 - 2 เหรียญเงิน ประเภทบุคคลชาย และ ชายคู่ World Para Bowling Tour 2018 Hongkong
 - 2 เหรียญทอง ประเภท อาเซียนพาราเกมส์ มาเลเซียปี 2017
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “พีวีก ” เดิมติดทีมชาติด้วยกีฬาว่ายน้ำนักประเภทพิการแขนขา ต่อมาเกิดการบาดเจ็บระหว่างซ้อม และมองว่า การบาดเจ็บจะทำให้พลังกำลังลดน้อยไป แต่เชื่อมั่นว่าตัวเองแข็งแกร่งและกล้าจะเริ่มต้นกับกีฬานชนิดอื่นได้ จึง ได้สมัครเข้าร่วมกับทีม โบว์ลิ่ง พีวีก เป็นอีกต้นแบบหนึ่งทีมมองว่า ในวันที่เราสูญเสียหากยังมีกำลังใจ เราสามารถเริ่มต้นใหม่ ในสิ่งที่เรามีเหลืออยู่ได้เสมอ

แนวคิดในการถ่ายภาพ

การที่นักโบว์ลิ่งจะ โยนลูกได้อย่างแม่นยำนั้นต้องใช้สายตา และความมุ่งมั่นรวมถึงประสาทสัมผัสรอบตัว ด้วยลักษณะท่าซู้ตที่เป็นเอกลักษณ์ของเขา เขาจะเอนตัวไปทางด้านขวามือ และเลี้ยงลูกด้วยลักษณะแบบนี้เสมอ ซึ่งเป็นท่วงท่าก่อนที่จะปล่อยลูก โบว์ลิ่ง ไปเพียงไม่กี่วินาที ทำให้เห็นถึงแววตาของเขา และ สมาธิอันแน่วแน่เขาอยู่ตลอดเวลา

ภาพที่ 25 ภาพร่าง พงศกร ชุมชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 13

- ชื่อ กิตติกร บัวดี
- ประเภทกีฬา ฟุตบอลคนตาบอด ทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ บกพร่องทางสายตา
- ผลงาน ได้แก่
 - เหรียญทอง ประเภทฟุตบอลชาย อาเซียนพาราเกมส์ 2017 ที่กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย
 - เข้าแข่งขันฟุตบอลคนตาบอด ระดับโลก ณ กรุงแมดริด สเปน เดือน มิถุนายน 2018
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “วิว” อายุ 25 ปี ตำแหน่ง กองหน้า มีได้พิการทางสายตามาแต่กำเนิด จนกระทั่งอายุ 10 ขวบ เริ่มมีอาการอาการมองไม่เห็นสาเหตุจาก คี้อหิน แต่ ความคล่องตัว และ เติบโตมาในการเล่นฟุตบอล และ ยังเข้าประตู ทำให้เค้าติดทีมชาติมาตลอด และเป็นแบบอย่างให้แก่เพื่อนๆ นักกีฬาคนตาบอดรุ่นต่อๆ มา
- แนวคิดในการถ่ายภาพ

ศักยภาพของนักกีฬาแสดงให้เห็นถึงท่วงท่า และท่าเขาเตะกับลูกบอลอยู่ตลอดเวลาถึงแม้ว่าประสาทตาจะไม่สามารถรับรู้ได้ แต่ประสาททั้งร่างกาย รวมถึงหัวใจเค้า ที่นำพาลูกบอลและตัวเค้า สู่ระดับตัวแทนประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 ภาพร่าง กิตติกร บัวดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 14

- ชื่อ ปัญญาวุฒิ กุพันธ์
- ประเภทกีฬา ฟุตบอลคนตาบอด ทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ บกพร่องทางสายตา
- ผลงาน ได้แก่
 - เหรียญทอง ประเภทฟุตบอลชาย อาเซียนพาราเกมส์ 2017 ที่กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย
 - เข้าแข่งขันฟุตบอลคนตาบอด ระดับโลก ณ กรุงแมดริด สเปน เดือน มิถุนายน 2018
 - ฯลฯ
- ประวัติโดยย่อ “เต๋า” อายุ 23 ปี กองหน้าทีมชาติ เกิดมาสายตาปกติ และใฝ่ฝันอยากเป็นนักกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่เด็กๆ พออายุประมาณ 16 ปี มีปัญหาจอประสาทตาเสื่อม และทำให้มองไม่เห็นตั้งแต่นั้นมา ใช้ชีวิตนอกเหนือการซ้อม และ หารายได้พิเศษจากการเล่นดนตรีเปิดหมวก ดิดทีมชาติเมื่ออายุ 19 ปี และ ได้รับการชักชวนช่วยเหลือ จากเพื่อนร่วมทีม โค้ช และ ผู้จัดการทีม ที่สนับสนุนให้ ทีมฟุตบอลคนตาบอดได้ไปแข่งขันระดับโลก

แนวคิดในการถ่ายภาพ

ข้าพเจ้าใช้หูเป็นเครื่องมือถึงนักกีฬาของฟุตบอล การที่พวกเขาองไม่เห็น ไม่ได้แปลว่า เขาจะไม่สามารถเตะลูกบอล ได้ เขาใช้หูเหมือนเป็นตา ที่เอาไว้มอง ผ่านทั้งลูกบอล และเสียงลม ผ่านกรงตาข่าย จุดหมายเดียวของเขานั้นคือ ชัยชนะ

ภาพที่ 27 ภาพร่าง ปญญาวุฒิ กุพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลของนักกีฬาคนที่ 15

- ชื่อ กิตติไกร ใจศิลป์
- ประเภทกีฬา ยูโดคนตาบอดทีมชาติไทย
- ประเภทความพิการ บกพร่องทางสายตา
- ผลงาน

ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนแข่งระดับนานาชาติ เป็นปีแรก ใน อาเซียนพาราเกมส์ 2018 ที่ จาร์การ์ต้า ประเทศ อิน โดนีเซีย

- ประวัติโดยย่อ “ มิน ” อายุ 22 ปี น้องเล็กสุดที่เลือกมาเป็นแบบ เพราะเห็นความกระตือรือร้น และ เอาจริง เอาจริง มีความเป็นเด็กสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา หรือแม้กระทั่ง ทรงผม ในความเห็นของ “ มิน ” ไม่มีใครที่เก่งเกินไปกว่ากัน อยู่ที่ว่าใครจะหาช่องทางและ โอกาสได้มากกว่า

แนวคิดในการถ่ายภาพ

แนวความคิดนี้ได้จากประเภทกีฬา แข่งขันคู่ ตัวต่อตัว โดย ข้าพเจ้าให้ตัวแทนที่เป็นนักกีฬาของข้าพเจ้าใส่ เสื้อผ้าชุดสีเข้มเพื่อเป็นจุดเด่นในภาพที่มีความสว่าง โดยให้คู่ต่อสู้นั้นใส่เสื้อผ้าสีขาวหรือสีขาว ต่อสู้กันแบ่งเป็น 2 ฝ่ายของภาพซ้ายและขวา แต่ให้เห็นแนวตาความมุ่งมั่นพลังทั้งหมดของนักกีฬาผู้ใดที่ข้าพเจ้าได้นำมาเป็นแบบ

ภาพที่ 28 ภาพร่าง กิตติไกร ใจศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำงาน

การติดต่อประสานงาน

1. เริ่มติดต่อเข้าไปทางสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย โดยทำหนังสือส่วนตัวติดต่อผ่านนายกสมาคม และรวบรวมรายชื่อทั้งหมด รวมถึงประเภทกีฬาผ่านทางสมาคม และสรุปจำนวนคน บุคคลที่สามารถติดต่อได้ และ สถานที่ที่นักกีฬาอาศัยอยู่ หรือ ฝึกซ้อม และเริ่มติดต่อนักกีฬาภายหลัง
2. ติดต่อนักกีฬา และนัดสถานที่และเวลาการถ่ายทำต่างๆ รวมถึงวางแผนตารางเวลาเพื่อมาถ่ายทำนักกีฬาแต่ละประเภทแต่ละคน รวมถึงพูดคุยผ่านทางโทรศัพท์ เพื่อเก็บภาพรวมและจัดหาภาพถ่ายให้เหมาะกับ นักกีฬาแต่ละบุคคล

จัดหาสถานที่ถ่ายทำ

จัดหาสถานที่ถ่ายทำของนักกีฬาทุกคนมาตรวจสอบสถานที่ว่าสภาพแสงเป็นอย่างไรสภาพพื้นที่เป็นอย่างไรและเรื่องราวของสถานที่นั้นสามารถผนวกเข้ากับนักกีฬาได้หรือไม่โดยใช้เกณฑ์กำหนดรายบุคคลให้สื่อถึงความเป็นนักกีฬา และเป็นตัวเองของนักกีฬามากที่สุด สถานที่ต้องมีความสอดคล้องมีสภาพแสงที่ดีและตรวจสอบแทนได้ หากทิศทางของแสงในการถ่ายทำ เนื่องจากข้าพเจ้าใช้แสงธรรมชาติในการถ่ายทำจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากให้กับนักกีฬา

จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop)

การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากนั้น ต้องผ่านการคุยกับนักกีฬาเพื่อหาอุปกรณ์ที่สามารถแสดงสื่อถึงตัวตนของเขาออกมา อย่างชัดเจนที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าการแต่งกาย อุปกรณ์กีฬาสถานที่หรือที่ซ้อมต่างๆสำหรับนักกีฬา

การถ่ายทำ

การถ่ายทำ ต้องผ่านการพูดคุยกับแบบใช้จิตวิทยาเพื่อพูดคุยกับเขาถึงเรื่องราวในชีวิตประสบการณ์และความสามารถทางด้านกีฬาพร้อมกับการสูญเสียของเขาไปด้วย เพื่อดึงเอาอารมณ์ทุกอย่างให้ออกผ่านทางสีหน้าและแววตา ท่าทาง และองค์ประกอบของภาพรวม หลังจากนั้นจึงสามารถที่จะนำเข้าไปที่สถานที่ที่จะถ่ายทำ แล้วพูดคุยกับเขาต่อไปอย่างต่อเนื่องโดยมองภาพจากกล้อง เพื่อให้เขาเป็นธรรมชาติที่สุดในการพูดคุยกับข้าพเจ้าผ่านกล้อง แล้วเลือกจัดจังหวะหรือช่วงเวลาหรือท่าโพสที่ข้าพเจ้าได้เตรียมตั้งเอาไว้ให้เขาแสดงและออกมา อย่างเป็นตนเองมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแต่งภาพและอัดขยายภาพ

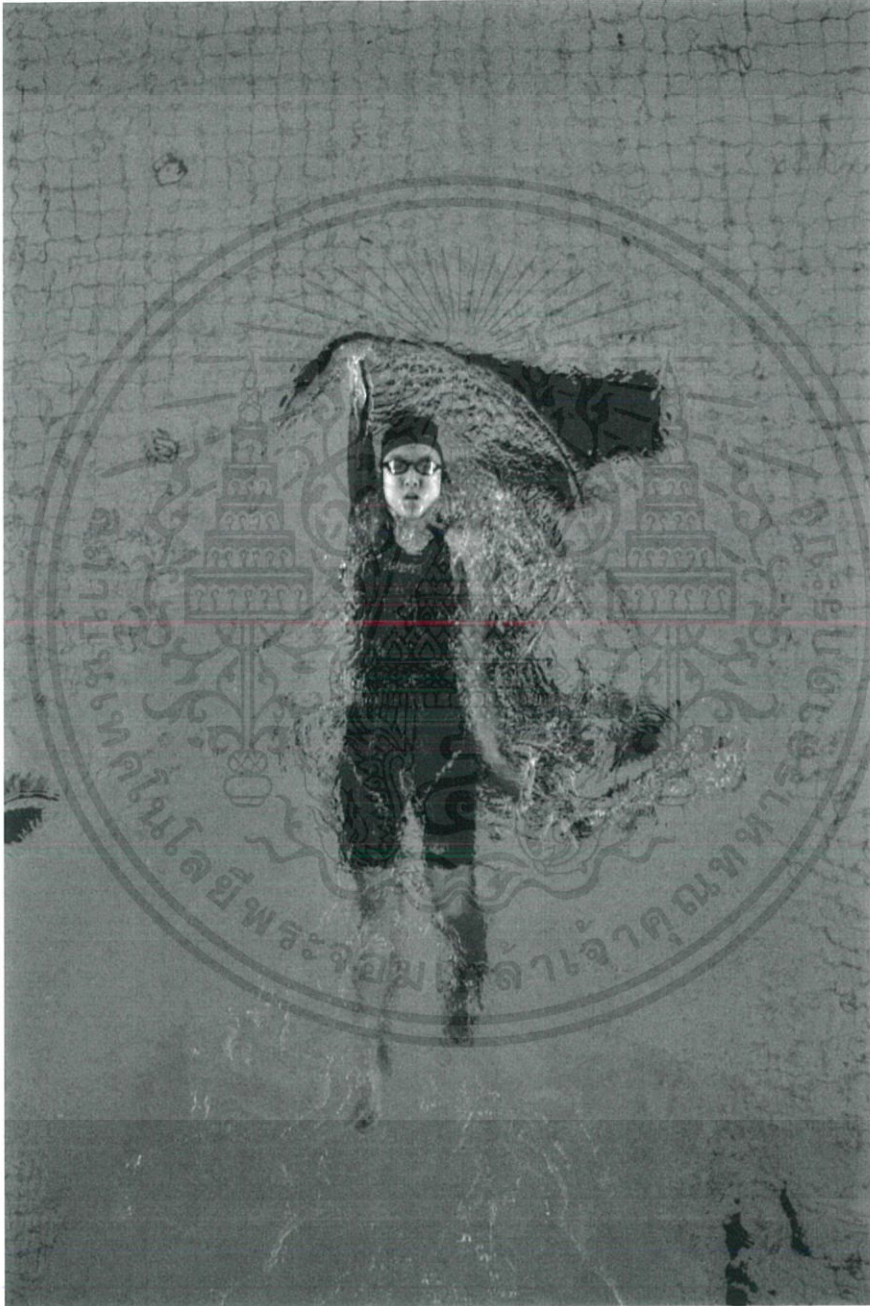
แต่ละภาพที่ข้าพเจ้าได้แต่งขึ้นนั้น ข้าพเจ้าได้ปรับให้มีความต่างศักย์ของแสงที่พอดีมีความขาวจัดดำจัดและมีโทนกลาง โดยที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นแล้วว่าแสงที่ข้าพเจ้าได้วัดค่าเอาไว้ก่อนจะถ่ายภาพนั้น สามารถออกมาได้เรียบเนียนและนุ่มนวลข้าพเจ้าได้ใช้ Carity ที่มีความเข้มสูงเพื่อดึงพลังและจุดค่าของภาพออกมาให้ชัดเจนขึ้น ข้าพเจ้าทำการอัดขยายภาพขนาด 16 × 23 นิ้ว เพื่อให้มีขนาดใหญ่ เหมือนกับครึ่งตัวของคนทำให้ดูแล้วมีความอลังการยิ่งใหญ่และมีพลังมากขึ้น ข้าพเจ้านั้นกรอบสีดำ เพิ่มความหนักแน่นและให้ผู้ชมภาพนั้นสามารถมองเห็นเข้าไปในภาพถ่ายของข้าพเจ้าในอย่างชัดเจนมากขึ้นและภาพถ่ายของข้าพเจ้า ไม่มีการบิดเบือนความจริงหรือเปลี่ยนแปลงภาพแต่อย่างใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลงานจริง

ภาพที่ 29 ภาพถ่ายอัญชญา เกตุแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 ภาพถ่ายอัญชญา เกตุแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 ภาพถ่ายพนม ลักษณะพริ้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

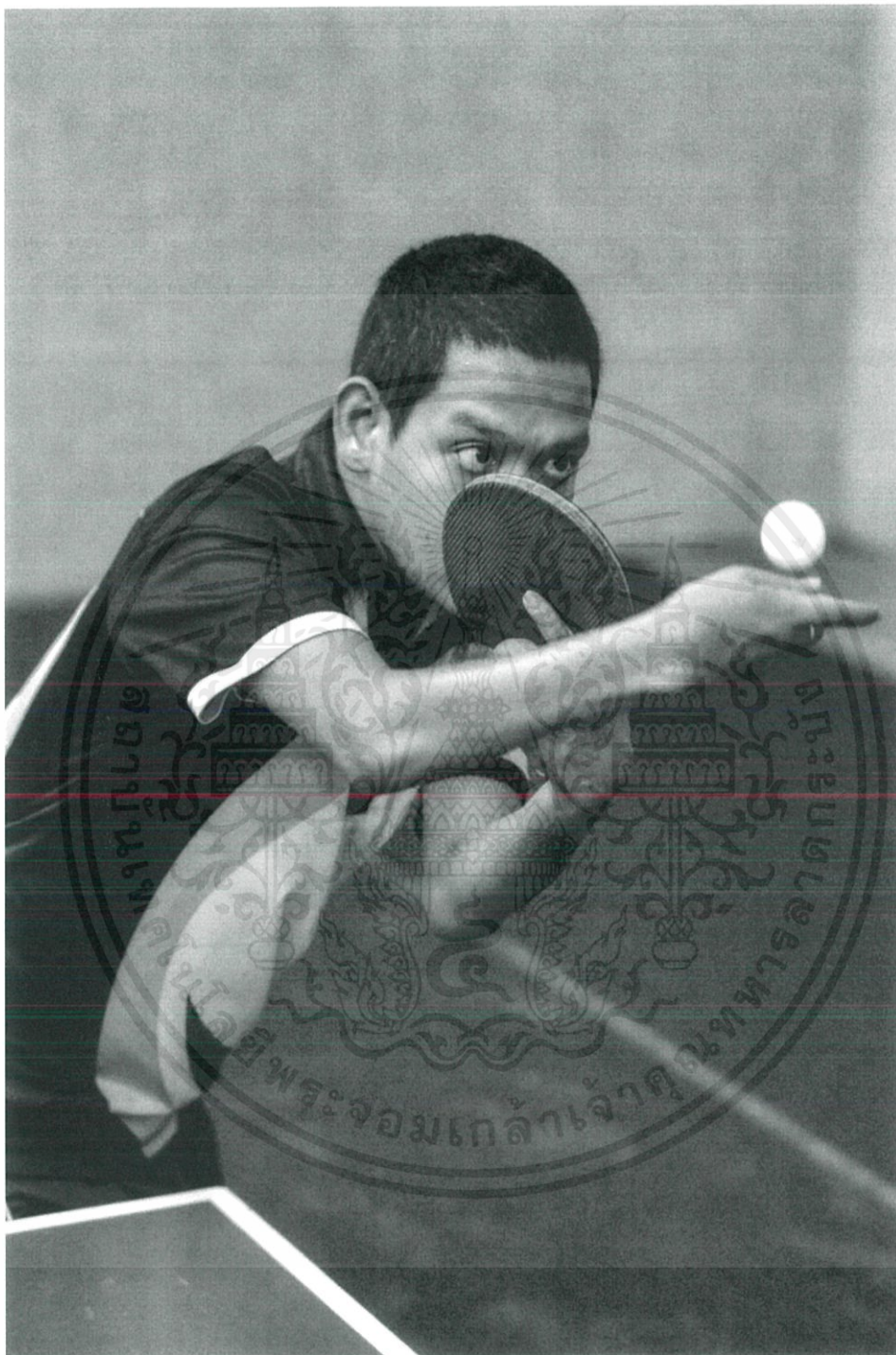
ภาพที่ 32 ภาพถ่ายพิฑธยา เทศทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

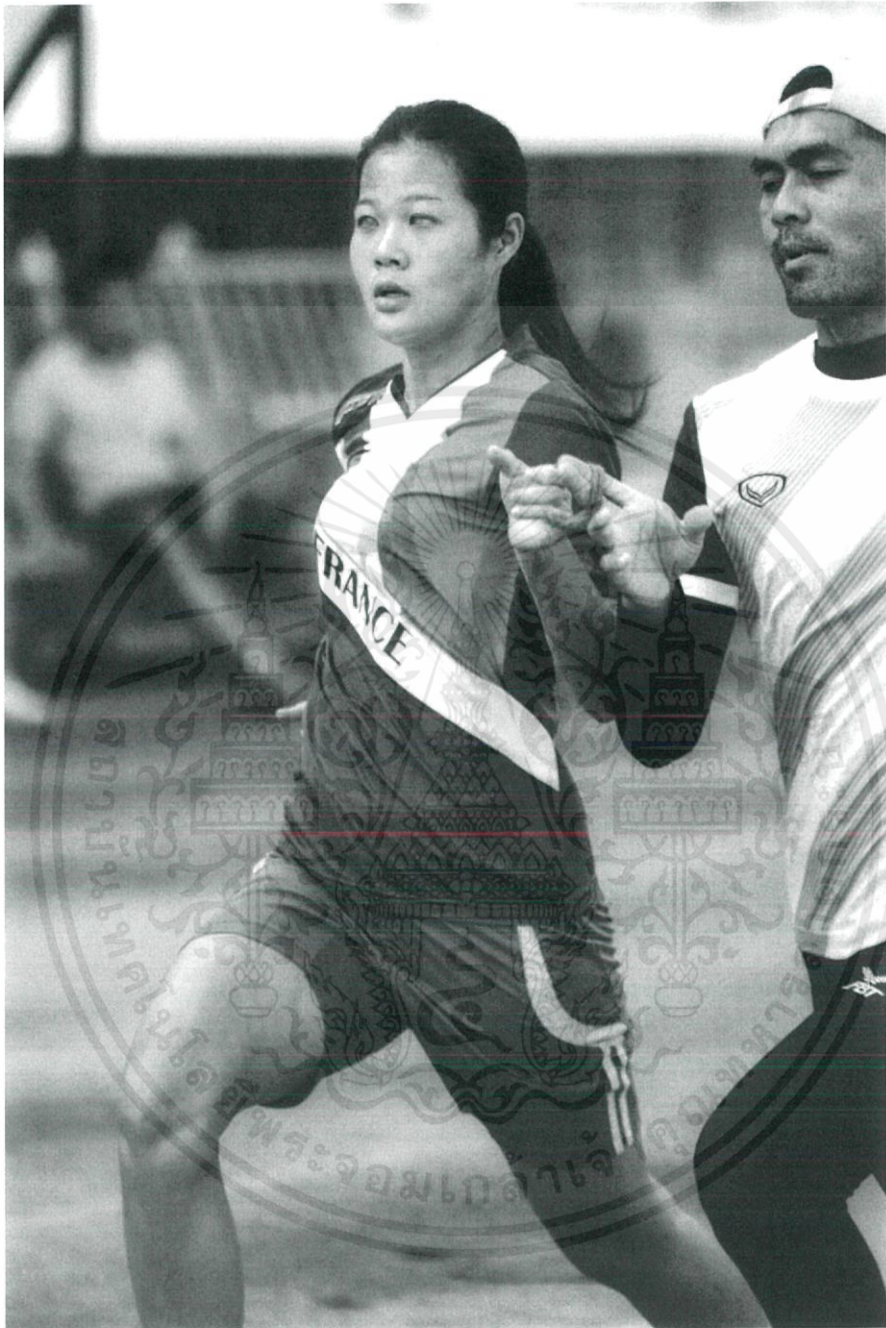
ภาพที่ 33 ภาพถ่ายสายสุนีย์ จ๊ะนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

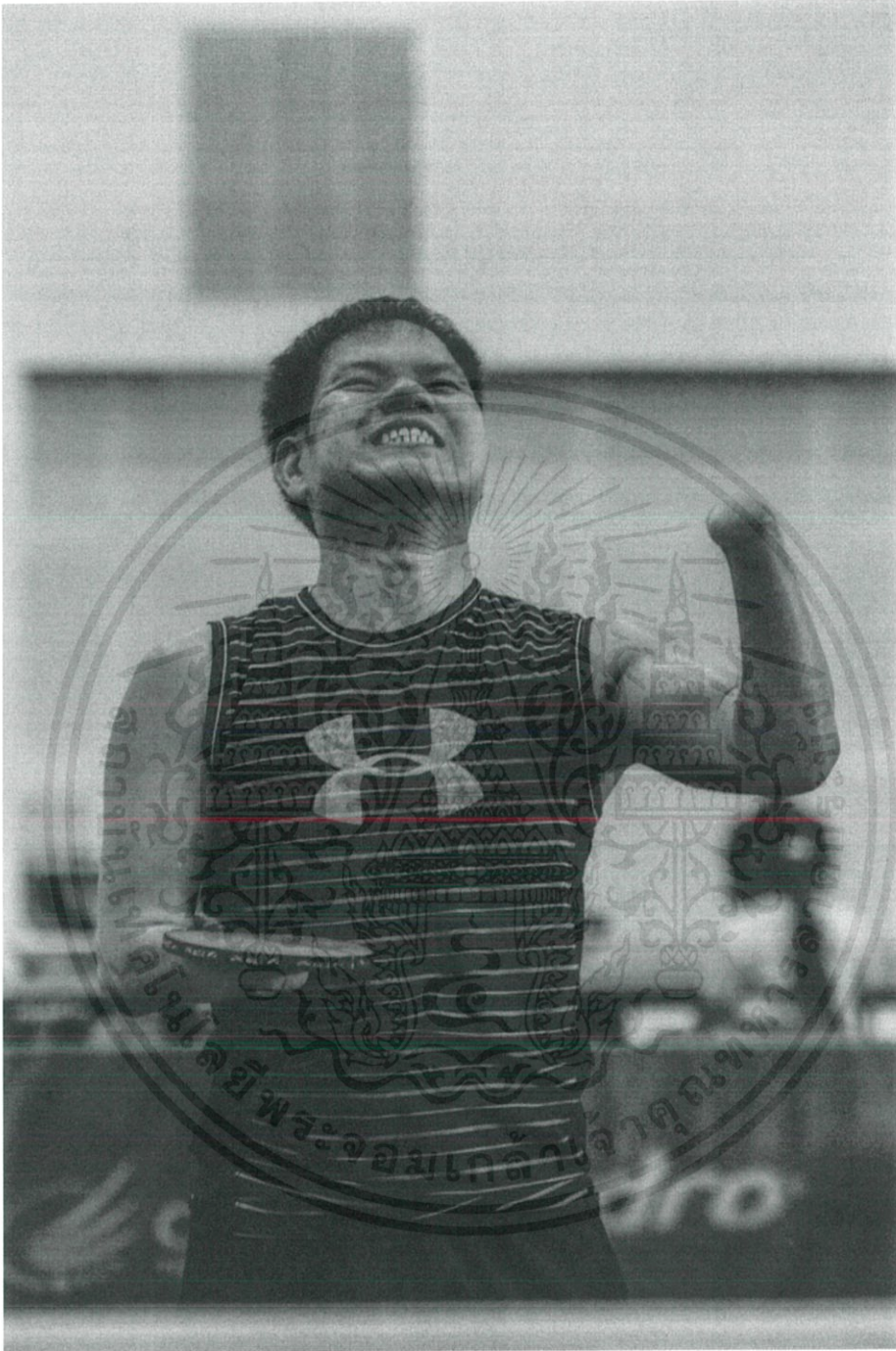
ภาพที่ 34 ภาพถ่ายรุ่งโรจน์ ไทยนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 35 ภาพถ่ายเกวลิณ วรรณฤมล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

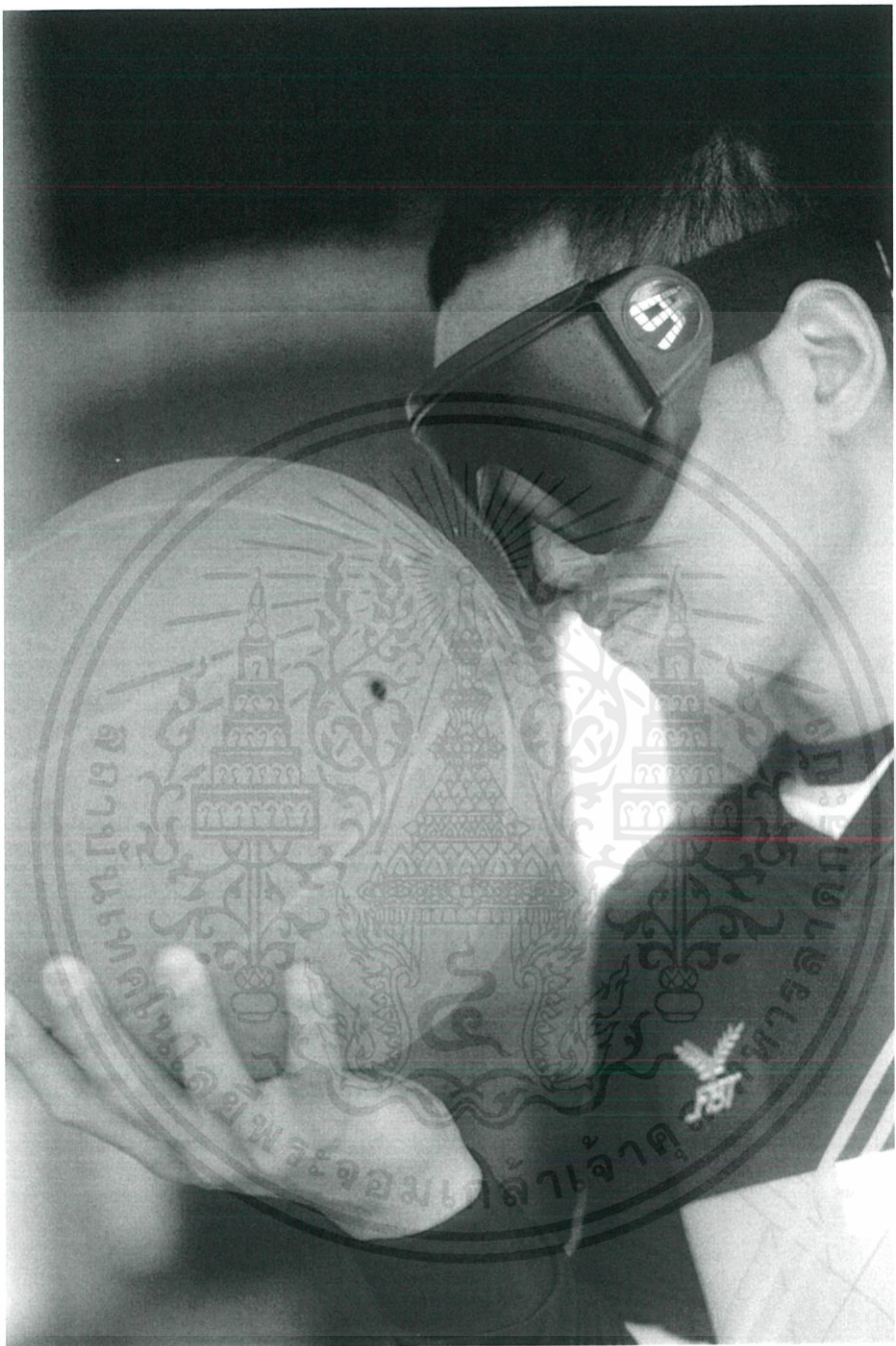
ภาพที่ 36 ภาพถ่ายเฉลิมพงษ์ พันภู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 37 ภาพถ่ายวันชัย ชัยวุฒิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

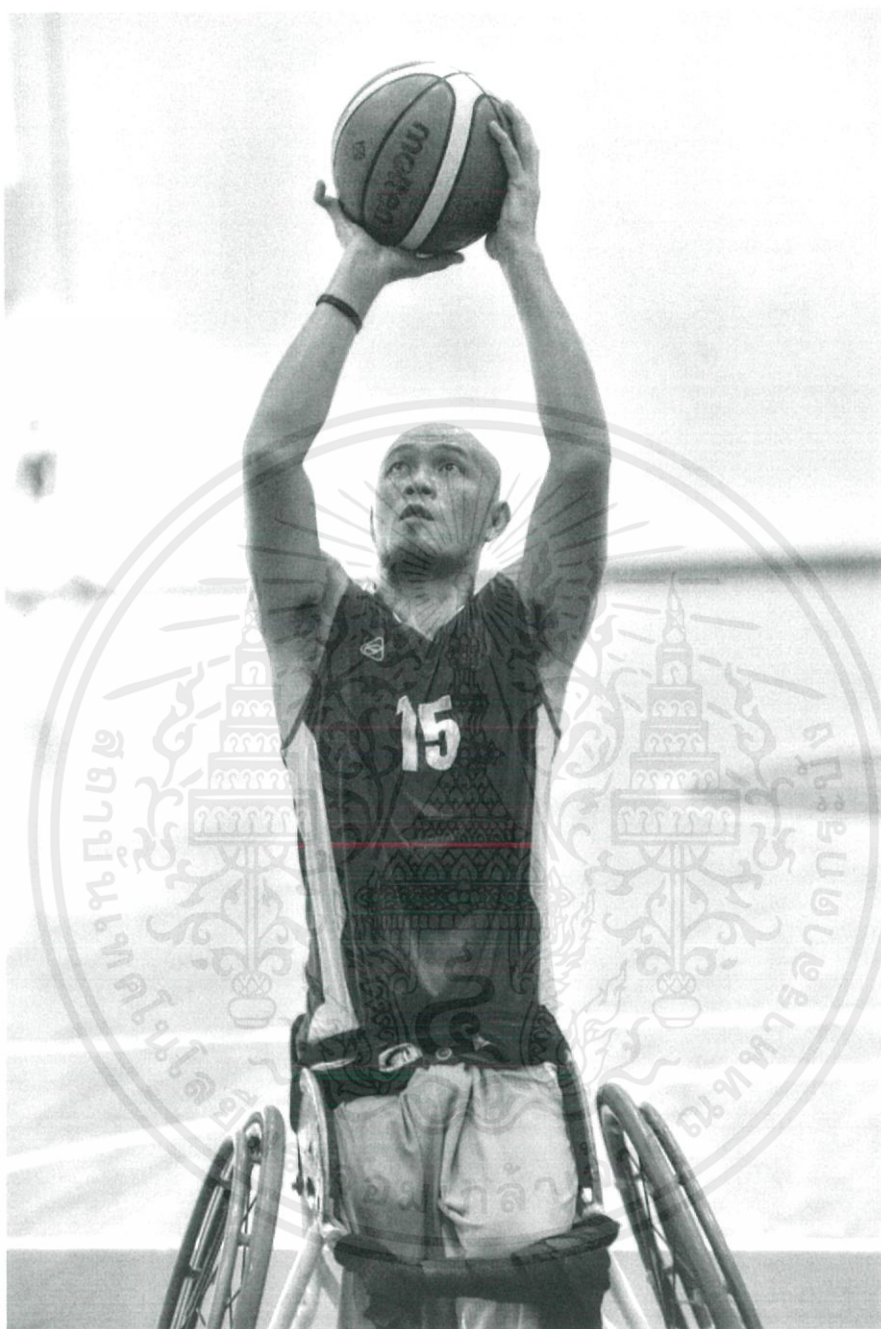
ภาพที่ 38 ภาพถ่ายบัญชา ผื่นคำอ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 ภาพถ่ายอานวย เวชวิฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

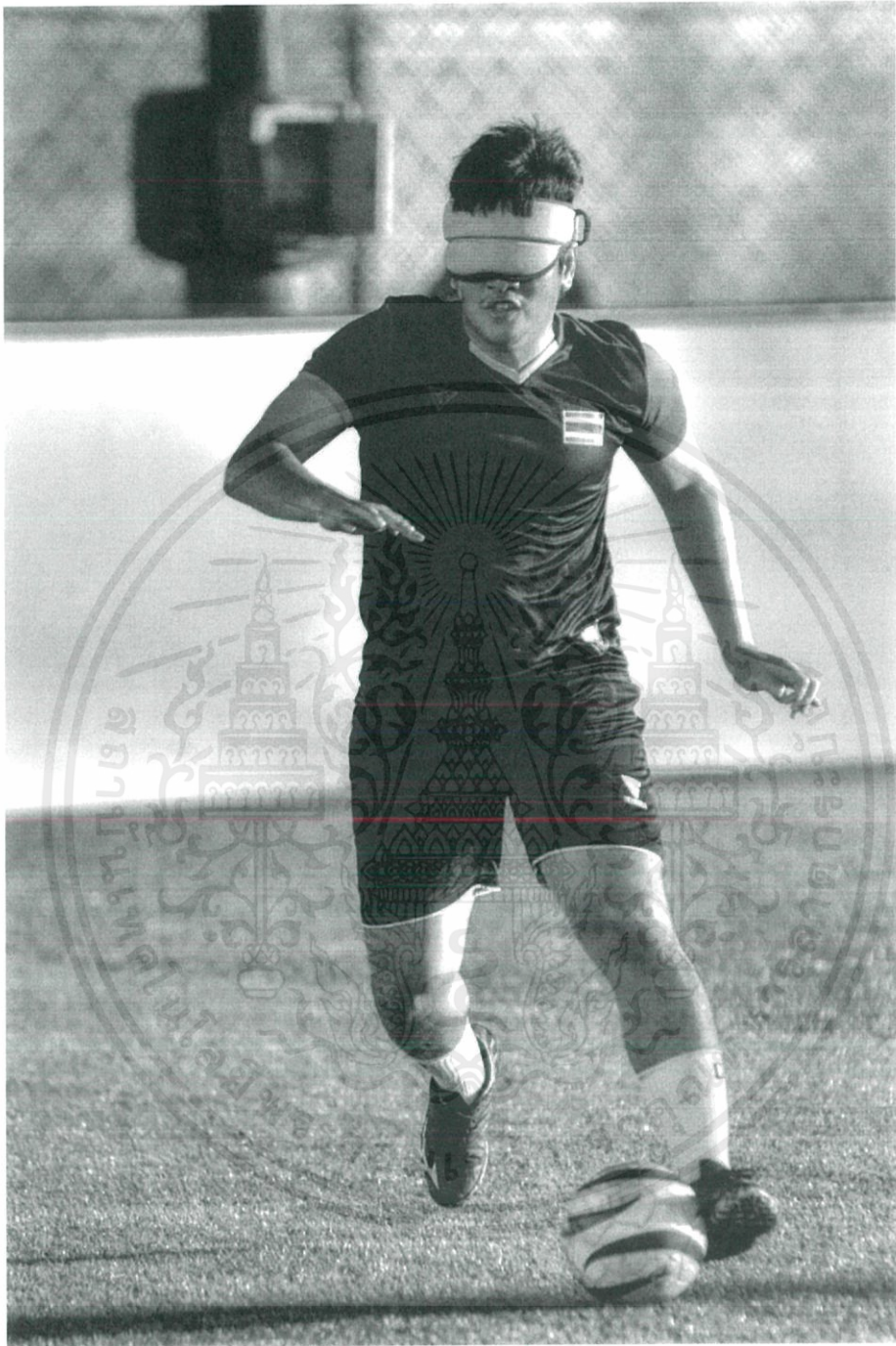
ภาพที่ 40 ภาพถ่ายเอกสิทธิ์ จุมเจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

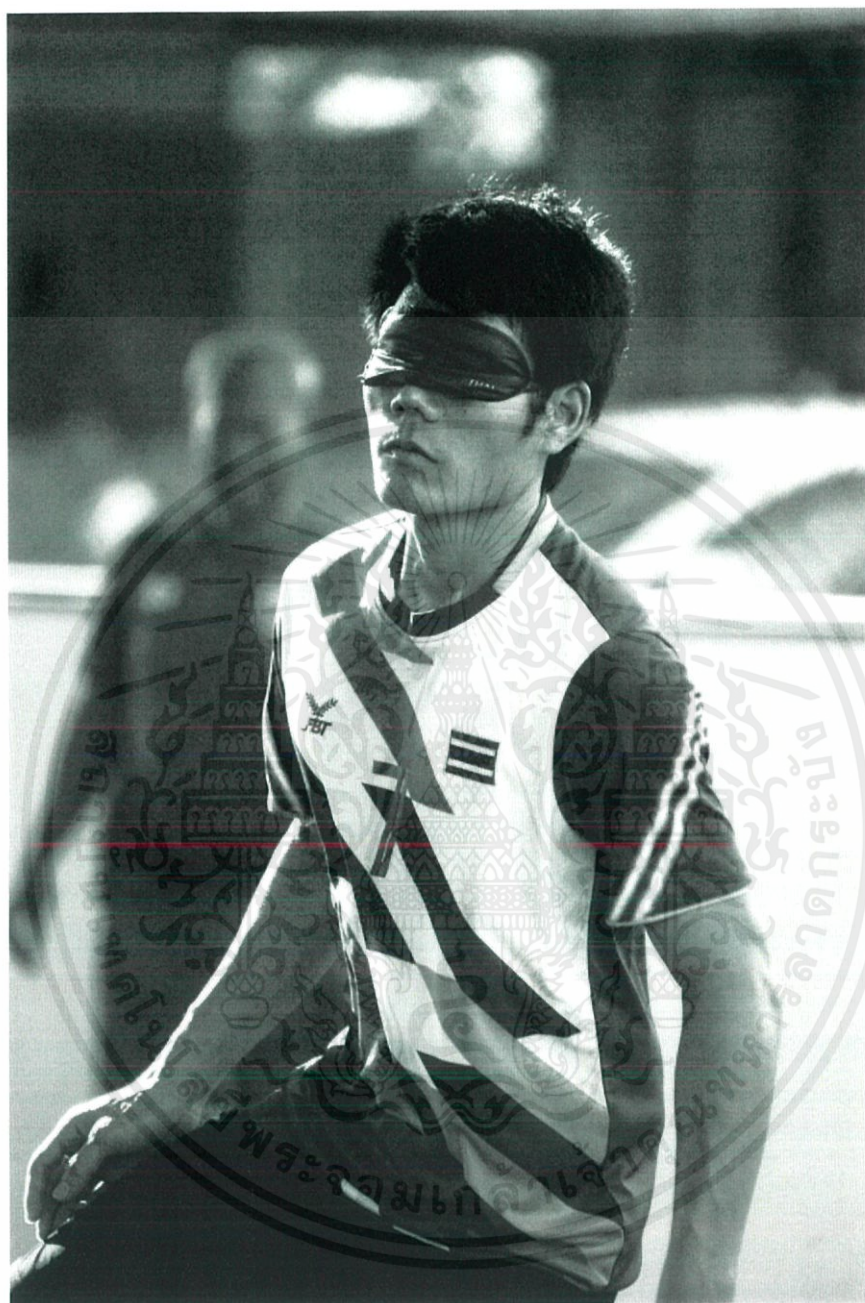
ภาพที่ 41 ภาพถ่ายพงศกร ชุมชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 42 ภาพถ่ายกิตติกร บัวดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 ภาพถ่ายปัญญาวุฒิ คุพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 ภาพถ่ายกิตติไกร ใจศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป และ ข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าเกิดขึ้นจากการที่ข้าพเจ้านั้นได้รับรู้ความเจ็บปวดและอุปสรรคในชีวิตของข้าพเจ้าที่เกิดขึ้นจนข้าพเจ้าที่อดอยหุดค้ำใจ กระทั่งข้าพเจ้าได้ เห็นถึงพลังใจจากนักกีฬาทีมชาติคนพิการที่แข่งขันขึ้น ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจ และได้แนวคิดที่ ทุกคนนั้นล้วนมีอุปสรรคและปัญหาในชีวิตจริง บางคนนั้นมากกว่าตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงสำนึกได้ว่าข้าพเจ้าและคนรอบตัวข้าพเจ้า ควรจะมีพลังและกำลังใจต่อไปในการใช้ชีวิตในรูปแบบของตัวเองที่ต่างกันข้าพเจ้าจึงนำเสนอเรื่องราวความสำเร็จ และประสบการณ์ของนักกีฬาทีมชาติคนพิการออกมาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ โดยการถ่ายทำชิ้นงานของข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจอิทธิพลจากการถ่ายทอดความเป็นบุคคลออกมาจากศิลปินชื่อ แอนนี่ ไลโบวิทซ์ ซึ่งเป็นจุดสานต่อให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างสรรค์ผลงานนี้ออกมา ให้ผู้ชมและให้สถาบันได้ชม เพื่อเป็นกำลังใจจากหัวใจมหัศจรรย์ ของนักกีฬาคคนพิการทีมชาติไทยทุกคนทุกคน และข้าพเจ้า

จากชิ้นงานศิลปนิพนธ์ที่ข้าพเจ้าได้ทำ ทำให้ข้าพเจ้า ได้รับการขัดเกลาจิตใจ จากนักกีฬาคนพิการ และจากอุปสรรคที่ข้าพเจ้าได้รับ ตั้งแต่เริ่มเข้าสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย กระทั่งการเดินทางและติดต่อนักกีฬาแต่ละบุคคลมีทั้งยังได้รับรู้ถึงทัศนคติของแต่ละคนอย่างชัดเจน แบบงานที่ข้าพเจ้าทำนั้นอาจออกมาไม่ตรงตามความต้องการของข้าพเจ้าทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้แก้ปัญหา และสามารถพัฒนาตัวเองจากภายในซึ่งเป็นแนวทางในการทำงานและพัฒนาตนเอง รวมถึงการใช้ชีวิตของข้าพเจ้าในภาคหน้าต่อไป

ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. แบบหลายคนอาจคิดธุระสำคัญหรือฉุกเฉิน อาจมีแบบที่เลื่อนวันก่อนวันถ่ายหนึ่งวัน หรือ ภายในวันถ่าย
2. สถานที่บางแห่งไม่มีแสงพอต่อการถ่ายด้วยแสงธรรมชาติได้ หรือทิศทางแสงกับสถานที่ไปด้วยกัน หรือ ไม่อำนวย
3. การเดินทางที่มีระยะทางค่อนข้างไกลและแต่ละสถานที่อยู่ห่างกัน ไปคนละจังหวัด
4. แบบไม่สามารถทำตามที่ช่างภาพอยากให้เห็นแสดงออกได้ทั้งหมด ด้วยสภาพร่างกายที่ไม่อำนวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการแก้ไข

1. ต้องติดต่อแบบไว้หลายคนภายในหนึ่งวัน และต้องคำนวณเวลาที่แบบสะดวกในการถ่ายทำ เพื่ออาจสลับคิวถ่ายได้
2. ทำอุปกรณ์ที่สามารถ สะท้อน หรือกรองแสงติดไปด้วย หลากหลายรูปแบบ เพื่อเพิ่มทิศทางแสงย่อยจากแสงเดิม
3. ต้องวางตารางการทำงานอย่าละเอียด เพื่อ ไปถึงสถานที่นั้นๆแล้วจะได้ถ่ายทำสะดวก หรือให้ไม่เสียเที่ยว
4. แสดงออกในรูปแบบอื่นที่มีความสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับแนวความคิดเดิม ไม่ควรให้แบบลำบากจนเกินไป

ข้อเสนอแนะ

1. การติดต่อสถานที่สำคัญหรือบุคคลสำคัญระดับประเทศนั้นต้องใช้เวลาในการติดต่อค่อนข้างนาน ควรเตรียมการล่วงหน้า และคำนึงถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
2. การคิดแนวคิดในการถ่ายภาพหลายๆแบบนั้น คนมีความยืดหยุ่นในเนื้อหาของแต่ละบุคคลให้มากขึ้นเพื่อ ถ่ายทอดความเป็นบุคคลของแต่ละบุคคลออกมาได้อย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งอยู่ในแนวทางการถ่ายทำ ที่ครอบคลุม เนื้อหาโดยรวมทั้งหมดให้ได้
3. การถ่ายภาพบุคคลนั้นควรรวบรวมข้อมูลเนื้อหาและอัตลักษณ์ของแต่ละบุคคลให้มากที่สุดเพื่อความสำเร็จในการเล่าเรื่องของบุคคลนั้นผ่านภาพถ่ายภาพเดียวให้ได้
4. การทำงานในระดับที่ใหญ่ขึ้น ควรมีสติสัมปชัญญะและการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่รวดเร็วว่องไวเพื่อลดปัญหาระยะยาวที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้าตามมา

ประวัติผู้เขียน

นายพงษ์เสถียร เงามประเสริฐ เกิดวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2538 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียน อัสสัมชัญศรีราชา และได้ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ภาควิชานิเทศศิลป์สาขาการถ่ายภาพปี พ.ศ. 2557-2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

วิกิพีเดีย. กีฬาคอนฟิการ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://th.wikipedia.org/กีฬาคอนฟิการ> สืบค้นเมื่อ วันที่ 15 มีนาคม 2561

คณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

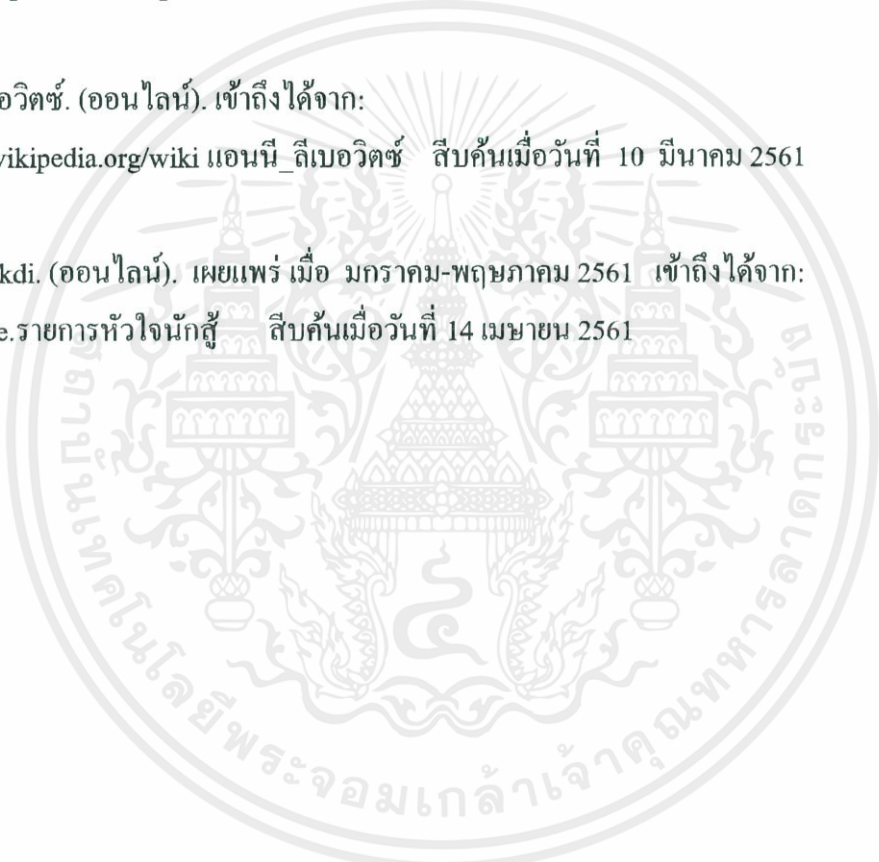
<http://paralympicthai.com/sports.htm> สืบค้นเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2561

วิกิพีเดีย.แอนนี่ ไลเบอวิตซ์. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

https://th.m.wikipedia.org/wiki/แอนนี่_ไลเบอวิตซ์ สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2561

Chutinant Bhirombhakdi. (ออนไลน์). เผยแพร่ เมื่อ มกราคม-พฤษภาคม 2561 เข้าถึงได้จาก:

[www.youtube.รายการหัวใจนักสู้](http://www.youtube.com/watch?v=...) สืบค้นเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้